ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΙΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2013 - Τεύχος 122

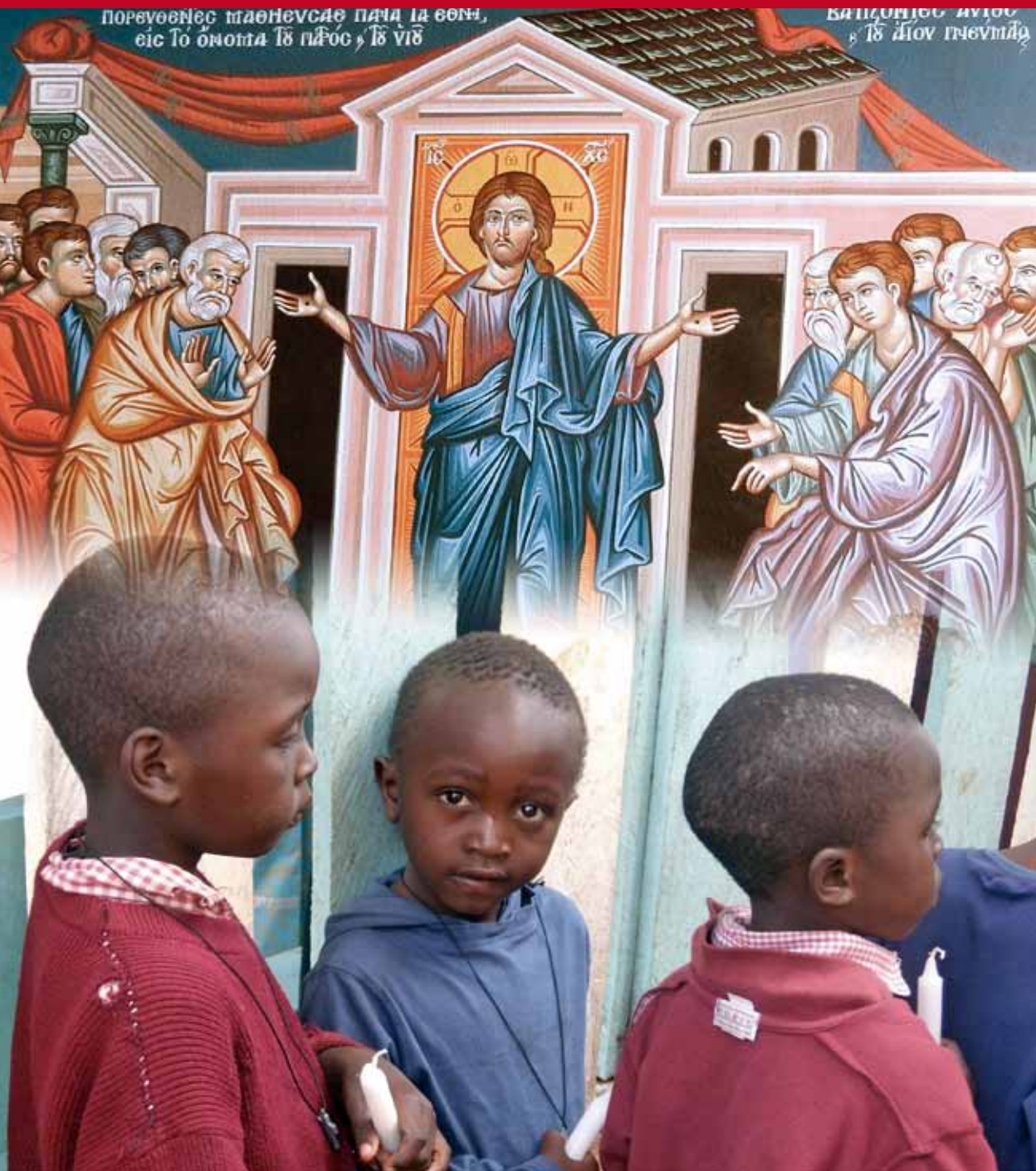

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.

- **ΘΗΒΑ:** όδός **Μητροπολίτου Κων/νου Σακελλαρόπουλου**, Τ.Κ. 32200
  τηλέφωνα: (22620) - 29304 & 25102 & 29845.
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00}-6^{30} μ.μ. κάθε Τρίτη, 10^{00}-12^{00} π.μ. κάθε Τετάρτη, 10^{00}-11^{00} π.μ. κάθε Παρασκευή
- **ΛΙΒΑΔΕΙΑ:** όδός Ἡσιόδου 5
  (ἔναντι μικροῦ Ἱ. Ν. Ἁγ. Νικολάου), Τ.Κ. 32100
  τηλέφωνα: (22610) - 22856 & 80216
  ὧρες λειτουργίας: 5^{30}-7^{00} μ.μ. καθημερινῶς.
- **ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ "ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ":** Θερινούς μῆνες εἰς Ἀνάληψιν Ἀραχώβης Τ.Κ. 32004
  τηλέφωνο: 22670 - 31290.
  Ὅλες τίς ὧρες καθημερινῶς.
- **ΙΤΕΑ ΑΜΦΙΣΣΗΣ:** όδός Σκαρίμπα, Τ.Κ. 33200
  τηλέφωνα: (22650) - 34961 & 32703
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00} -7^{00} μ.μ. καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.
- **ΧΡΙΣΣΟ ΦΩΚΙΔΟΣ:** όδός Συνταγματάρχου Ψαρροῦ 100, Τ.Κ. 33055
  τηλέφωνα: (22650) - 82159 & 82008
  ὧρες λειτουργίας: Καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.

«ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ»

Πρόεδρος:
Μαρία Γεωργούλα, Θεολόγος-Φιλόλογος
Ἀντιπρόεδρος:
Θεοδώρα Σκορδᾶ, Ἀξιωματικός ἐ.ἀ
Γραμματεύς:
Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου, Θεολόγος
Ταμίας:
Μαρία Σταυριανοῦ, Οἰκονομολόγος
Μέλη:
Χαρίλαος Ἰωάννου, Ἀξιωματικός ἐ.ἀ
Γεώργιος Μεθυμάκης,
συνταξιοῦχος Ταχυδρομικός,
Ἀργυρώ Σώχου συνταξιοῦχος Ἰδιωτ. τομέα,

ΔΩΡΕΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Γιά τή διευκόλυνση τῶν δωρητῶν μας ἀνοίξαμε στό ὄνομα τοῦ Ὁμίλου μας καί μέ τίτλο:

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
λογαριασμό στήν
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
με ἀριθμό: **143/540.033-38**
καί στήν **ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ**
με ἀριθμό: **86347601**.

Παρακαλοῦμε ταχυδρομεῖστε τή μία ἀπόδειξη τῆς Τραπέζης στόν Ὅμιλό μας, ἤ ἐνημερῶστε μας τηλεφωνικῶς μέ πλήρη στοιχεῖα δωρητοῦ καί ἡμερομηνία κατάθεσης. Ἡ ἀπόδειξη πού θά ἐκδώσουμε μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ στή φορολογική σας δήλωση.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δέν εἶναι ὑποχρεωτική σέ ὅσους θέλουν νά κρατήσουν ἀνωνυμία.

Γιά τούς κατοίκους τοῦ Ἐξωτερικοῦ
IBAN: **GR21 0110 1430 0000 1435 4003 338**
BIC: ETHNGRAA

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Τριμηνιαῖο περιοδικό, ἰδιοκτησία τοῦ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Σ.Α.

Ὁδός Τρυγόνος 3, (Ἄνω Κυψέλη) 113 64 ΑΘΗΝΑ
τηλ. 210 8626-225, τηλ.-Fax: 210 8626-700.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Ἐπιτροπή Ἐπιμέλειας Ὕλης
Χαρίλαος Ἰωάννου, Μαρία Γεωργούλα
Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου

Ἐπιτροπή Ἐπιμέλειας Ἐκδοσης
Χαρίλαος Ἰωάννου, Μαρία Γεωργούλα
Μαρία Σταυριανοῦ

Ἐκτύπωση: «ΛΥΧΝΙΑ», Υἱοί Θ. Βγόντζα Ο.Ε.
Ἀνδραβίδας 7, Χαμόμυλο Ἀχαρνῶν, 136 71
τηλ. 210 3410-436, www.lyhnia.gr

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Οἱ Ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, ἀλλά καί οἱ Ἅγιοι ὅλων τῶν αἰώνων, οἱ Ἅγιοι τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, εἶναι πνευματικά τέκνα τῆς Πεντηκοστῆς καί γλυκύτατοι καρποί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶναι οἱ εὔχυμοι καρποί τῆς Δεσποτικῆς ἐντολῆς τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως Ἰησοῦ Χριστοῦ πρός τούς Ἁγίους Μαθητάς καί Ἀποστόλους· *«Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καί βαπτισθείς σωθήσεται, ὁ δέ ἀπιστήσας κατακριθήσεται»* (Μάρκ. 16,15-16).

Οἱ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἦσαν πιστοί δοῦλοι τοῦ Κυρίου, μιμηταί τοῦ Χριστοῦ, ζῶντα καί ἀφοσιωμένα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, πνευματέμφοροι καί πνευματοκίνητοι, οὐρανόφρονες, οὐρανοδρόμοι καί (νῦν) Οὐρανοπολῖται.

Οἱ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἦσαν πιστοί δοῦλοι τοῦ Κυρίου, μιμηταί τοῦ Χριστοῦ, ζῶντα καί ἀφοσιωμένα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, πνευματέμφοροι καί πνευματοκίνητοι, οὐρανόφρονες, οὐρανοδρόμοι καί (νῦν) Οὐρανοπολῖται.

Ἄνθρωποι θερμῆς πίστεως, κραταιᾶς ἐλπίδας καί μεγάλης ἀγάπης. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος περιγράφοντας τά κατορθώματα τῆς πίστεως τῶν ἁγίων λέγει : *«Μέ τήν πίστι κατατρόπωσαν βασίλεια, ἔγιναν ἐργάτες τῆς δικαιοσύνης, ἐπέτυχαν τήν πραγματοποίησι τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν τήν δύναμι τῆς φωτιᾶς, διέφυγαν τήν σφαγή, ἔγιναν ἀπό ἀδύνατοι ἰσχυροί, ἀνεδείχθησαν ἥρωες στόν πόλεμο, ἔτρεψαν σὲ φυγὴ ἐχθρικὰ στρατεύματα, γυναῖκες ξαναπῆραν πίσω στὴ ζωὴ τοὺς ἀνθρώπους τους, κι ἄλλοι βασανίστηκαν μέχρι θανάτου, χωρὶς νὰ δεχτοῦν τὴν ἀπελευθέρωσί τους, γιά νά ἐπιτύχουν μέ τήν ἀνάστασί τους μιά καλύτερη ζωή, τήν αἰώνια καί μακαρία ζωή τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.*

«Ἄλλοι ἐδοκίμασαν ἐξευτελισμοὺς καὶ μαστιγώσεις, ἀκόμη καὶ δεσμὰ καὶ φυλακίσεις. Λιθοβολήθηκαν, πριονίσθηκαν, πέρασαν δοκιμασίες, θανατώθηκαν μὲ μαχαῖρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι μὲ προβιὲς καὶ αἰγίδια δέρματα, ἔζησαν σὲ στερήσεις, ὑπέφεραν καταπιέσεις, θλίψεις καὶ κακουχίες. Πλανήθηκαν σὲ ἐρημιὲς καὶ βουνά, σὲ σπηλιὲς καὶ σὲ ὀπές τῆς γῆς».

Καί καταλήγει ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος, ὡς ἑξῆς· *«Ἔχοντας, λοιπόν, γύρω μας μιά τόσο μεγάλη στρατιά ἁγίων καί μαρτύρων, ἄς τινάξωμε ἀπό πάνω μας κάθε φορτίο, καί τήν ἁμαρτία πού εὔκολα μᾶς τυλίγει στά πλοκάμια της. Καί ἄς τρέχωμε μέ ὑπομονή τό ἀγώνισμα τοῦ δύσκολου δρόμου, πού ἔχουμε μπροστά μας. Καί ἄς ἔχωμε τά μάτια μας προσηλωμένα στόν Ἰησοῦ, πού μᾶς ἔδωσε τήν πίστι, τήν ὁποία καί αὐξάνει καί τελειοποιεῖ».*

Νά ἰδοῦμε στή συνέχεια τί λέγει

ἐπιγραμματικά γιά τούς Ἁγίους τοῦ Θεοῦ ὁ Χρυσορρήμων Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας μας Ἅγιος Ἰωάννης Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.

Καθένας ἀπό τούς ἁγίους, λέγει ὁ ἱερός Πατήρ, ζοῦσε σ' αὐτή τή ζωή σάν νά διάγη ὡς ξένος. Γι' αὐτό καί θ' ἀκούσης τόν Προφητάνακτα Δαβίδ νά λέγει: «*Ξένος εἶμαι σ' αὐτή τή ζωή καί προσωρινά διαμένω*».

Ὅλοι οἱ Ἅγιοι δέν αἰσθάνονταν κατάνυξι μιά μονάχα μέρα τῆς ζωῆς τους, ὅπως συμβαίνει μέ πολλούς ἀνθρώπους. Συνεχῶς καί καθημερινά περνοῦσαν τή ζωή τους μέ θεῖο ἔρωτα καί εὐλάβεια καί αὔξαναν τήν ἀγάπη τους ... Ἀφοῦ, λοιπόν, ἀφήσουμε τά πρόσκαιρα καί ἐφήμερα, ἄς ἀγαπᾶμε τόν Αἰώνιο καί Παντοτινό.

Οἱ ἅγιοι, κι ἄν ἀκόμα βρίσκωνται σέ τρικυμία, κι ἄν ἀκόμα εἶναι μέσα στήν θάλασσα ἤ σέ πέλαγος, κανένα κακό δέν παθαίνουν, ἀλλά καί ἄλλους σώζουν μαζί τους. Ἄν σ' ἐκεῖνο τό πλοῖο (στό ναυάγιο τοῦ Ἀπ. Παύλου – Πράξ. κζ'), πού κινδύνευε κι ἀντιμετώπιζε ναυάγιο, σώθηκαν κι οἱ δέσμιοι ἐξ αἰτίας τῆς παρουσίας τοῦ Παύλου, σκέψου τί σημαίνει νἆχης στό σπίτι σου ἕναν ἅγιο. Πολλές τρικυμίες συμβαίνουν καί σέ μᾶς κι εἶναι πολύ πιό φοβερές ἀπ' αὐτές.Ἔχει ὅμως τή δύναμι κι ἐμᾶς ὁ Θεός νά μᾶς σώζη, ἀρκεῖ νά δείχνουμε ὑπακοή στούς ἁγίους, ὅπως συνέβη τότε.

Κανένας ἀπό τούς ἁγίους δέν ἐπεδίωξε τά δικά του, ἀλλά καθένας φρόντισε γιά τό συμφέρον τοῦ πλησίον. Γι' αὐτό καί ἔλαμψαν περισσότερο. Ὁ ἅγιος, κι ὅταν κάνη τό καλό καί παρ' ὅλα αὐτά ὑποφέρει, εὐχαριστεῖ τόν Θεό.Ἔτσι πλήττει τόν διάβολο. Καλό, βέβαια, εἶναι νά ἐλεῆ καί νἆναι ἐνάρετος κι ὅταν ὅλα ἔρχωνται κατ' εὐχήν. Ἀλλά περισσότερο καλό εἶναι νά μή παραιτῆται κανείς ἀπό τό καλό κι ὅταν δυστυχῆ. Τότε κατ' ἐξοχήν εἶναι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.

Καταπληκτικό τό θέαμα καί δεῖγμα τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ : Σκεῦος ὀστράκινο ὁ ἅγιος κατάφερε νά προσφέρη τέτοια λαμπρότητα ... Τότε περισσότερο διαφαίνεται ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἐνεργῆ σπουδαῖα διά μέσου ἀδυνάτων. Δέν ἀρκεῖ νά μήν ἐγγίζουμε ἀκάθαρτο γιά νἆμαστε καθαροί, ἀλλά μᾶς χρειάζεται καί κάτι ἄλλο : Προσπάθεια, προσοχή, εὐλάβεια, γιά νά γίνουμε ἅγιοι.

Ἅγιος εἶναι ὁ καθαρός. Καθαρός θά μποροῦσε νά γίνη κανείς ἄν ἀποφύγη ὄχι μόνο τήν πορνεία, ἀλλά καί τήν πλεονεξία καί τόν φθόνο καί τόν παραλογισμό καί τήν ματαιοδοξία, καί πρό πάντων τήν ματαιοδοξία, πού πρέπει πάντοτε

Ὅλοι οἱ Ἅγιοι δέν αἰσθάνονταν κατάνυξι μιά μονάχα μέρα τῆς ζωῆς τους, ὅπως συμβαίνει μέ πολλούς ἀνθρώπους. Συνεχῶς καί καθημερινά περνοῦσαν τή ζωή τους μέ θεῖο ἔρωτα καί εὐλάβεια καί αὔξαναν τήν ἀγάπη τους ...

Ἅγιος εἶναι ὁ καθαρός. Καθαρός θά μποροῦσε νά γίνη κανείς ἄν ἀποφύγη ὄχι μόνο τήν πορνεία, ἀλλά καί τήν πλεονεξία καί τόν φθόνο καί τόν παραλογισμό καί τήν ματαιοδοξία, καί πρό πάντων τήν ματαιοδοξία, πού πρέπει πάντοτε βέβαια νά ἀποφεύγωμε, ἀλλά πολύ περισσότερο ὅταν δίνουμε ἐλεημοσύνη.

βέβαια νά ἀποφεύγωμε, ἀλλά πολύ περισσότερο ὅταν δίνουμε ἐλεημοσύνη. Γιατί ἄν ἔχη αὐτή τήν ἀρρώστια τῆς ματαιοδοξίας, ἡ ἐλεημοσύνη δέν εἶναι ἐλεημοσύνη, ἀλλά ἐπίδειξις καί σκληρότητα. Ἁγίους ὀνομάζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἄνδρες, πού εἶχαν καί γυναῖκα καί παιδιά καί ὑπηρέτες ... Ἄς σκεφθοῦμε πόση ἀδιαφορία ἐπικρατεῖ σήμερα γιά τά πνευματικά, ἀφοῦ τόσο σπανίζουν ἔργα ἀρετῆς, καί πόση τότε ἦταν ἡ τάσις τῶν ἐναρέτων, ὥστε ἀκόμα καί κοσμικοί νά καλοῦνται ἅγιοι καί πιστοί.

Ἅγιος εἶναι ὅποιος φυλάσσει τήν ὀρθόδοξη πίστι, ὁ ἄμεμπτος, αὐτός πού ἔχει βίο ἀκατηγόρητο. Ὅμως, ὁ Χριστός δέν ζητεῖ ἁπλᾶ τήν ἁγιότητα καί τό ἀνεπίληπτο, ἀλλά καί τό νά φαίνεται κάποιος ἐνώπιόν Του ἅγιος καί καθαρός. Διότι ὑπάρχουν ὡρισμένοι, πού τούς νομίζουν οἱ ἄνθρωποι ἁγίους καί ἀκατηγορήτους. Καί αὐτοί μοιάζουν μέ τάφους, πού ἔχουν μόνο ἐμφάνισι ἐξωτερική καλή, ὅπως κι ἐκεῖνοι, πού ντύνονται μέ προβιές προβάτων. Τέλος, ὁ ἅγιος Χρυσόστομος ὑποστηρίζει ὅτι ἅγιοι εἶναι ὅλοι ὅσοι ἔχουν ὀρθή πίστι μέ ἐνάρετη ζωή. Ἔστω κι' ἄν δέν κάνουν θαύματα καί δέν βγάζουν δαιμόνια, εἶναι ἅγιοι.

Οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ὅ,τι τό ἁγιώτερο, τό ἐκλεκτότερο, τό ἱερώτερο, τό ποθεινότερο, τό ἁγνότερο καί τό θεοφιλέστερο ἔχει νά ἐπιδείξη ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀνθρωπότητα καί ὁ κόσμος ὅλος. Ἄς γίνωμε μιμητές τους ἀδελφοί. Ἀμήν.-

Οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ὅ,τι τό ἁγιώτερο, τό ἐκλεκτότερο, τό ἱερώτερο, τό ποθεινότερο, τό ἁγνότερο καί τό θεοφιλέστερο ἔχει νά ἐπιδείξη ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀνθρωπότητα καί ὁ κόσμος ὅλος. Ἄς γίνωμε μιμητές τους ἀδελφοί. Ἀμήν.-

† Ὁ Κυθήρων Σεραφείμ

ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΣ

Ἀνάμεσα στό πλῆθος τῶν ἡρώων καί μαρτύρων τῆς πίστεως ξεχωριστή θέση κατέχουν δύο ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου- ὁ Πέτρος καί ὁ Παύλος. Πρόκειται γιά δύο μάρτυρες τῆς πίστεως. Δυό γίγαντες τῆς ἀρετῆς. Δυό στύλους τῆς Ἐκκλησίας. Δυό διδασκάλους τῆς Οἰκουμένης.

1. Ὁ ἀπόστολος Πέτρος, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, «τό στόμα τῶν ἀποστόλων», ὅπως τόν ἀποκαλεῖ ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ἦταν ὁ μαχητής, ὁ ζηλωτής, ὁ ἀγωνιστής, ὁ συναισθηματικός, ὁ παρορμητικός, ὁ ἄκαμπτος, ὁ ἀνυποχώρητος.

Ὅταν τόν κάλεσε ὁ Κύριος, ἀμέσως τόν ἀκολούθησε, ἄφησε πλούτη καί δίχτυα καί τά πάντα. Καί ὅταν ὁ Θεῖος Διδάσκαλος, ζήτησε νά τοῦ ποῦν οἱ μαθητές του ποιά ἰδέα ἔχουν γι'αὐτόν: «ἡμεῖς δέ τίνα μέ λέγετε εἶναι;» ὁ Πέτρος πρῶτος καί σάν ἐκπρόσωπος τῶν ἄλλων ὁμολόγησε: «Σύ εἶ ὁ Χριστός ὁ υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος». Στό Μυστικό Δεῖπνο, δέν δέχεται νά τοῦ πλύνει τά πόδια του ὁ Διδάσκαλος. Στή Γεσθημανῆ κόβει τό αὐτί τοῦ δούλου. Γνωρίζουμε τόν κλονισμό, πού δοκίμασε ἡ πίστη του. Ἔπεσε ὁ Πέτρος, ἀρνήθηκε τόν διδάσκαλο του. Σηκώθηκε ὅμως μέ δάκρυα καυτά καί στερεώθηκε στήν ψυχή

του ἀκόμη περισσότερο ἡ πίστη. Μετά τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου δέχεται τήν ἐντολή τοῦ Κυρίου νά «ποιμαίνει τά πρόβατα» ὁπότε ἀρχίζουν οἱ δυσκολίες καί τά προβλήματα. Ἔζησε, ἐργάσθηκε, ἐκοπίασε, ὑπέφερε, πέθανε γιά τό Χριστό ὁ μακάριος Πέτρος μέ θάνατο μαρτυρικό.

2. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος προερχόταν ἀπό τό στρατόπεδο τῶν διωκτῶν τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ὁ ἁγιώτερος τῶν ἡρώων. Ὁ Ἀπόστολος τῆς Ἀγάπης, τῆς αὐταπάρνησης, τῆς αὐτοθυσίας. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀθεράπευτος νοσταλγός τοῦ Παύλου, ὠνομάσθηκε «στόμα τοῦ Παύλου» καί πολλές φορές τόν εὕρισκαν οἱ συνεργάτες του νά κουβεντιάζη μέ τό διδάσκαλό του, τόν Παῦλο. Θεωρεῖ ὄχι ἁπλῶς μεγάλο ἁμάρτημα τήν ἄγνοια τῆς Γραφῆς ἀλλά καί βασική αἰτία τοῦ ποικιλόμορφου κακοῦ, καί τόσο πολύ θεωροῦσε ἀπαραίτητη τήν καθημερινή κοινωνία μέ τόν Παῦλο, διά μέσου κυρίως τῶν ἐπιστολῶν του, ὥστε χρησιμοποιεῖ τό ρῆμα «ἀλγῶ», «πονάω» γιά ὅσους ἀρνοῦνται συστηματικά αὐτή τήν κοινωνία, αὐτή τή μοναδική γιά τή σωτηρία εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔλαμψε καί λάμπει μέσα στην Ἐκκλησία ὅπως ὁ ἥλιος. Περισσότερο ἀπό ἄλλα ἀστέρια τοῦ πνευματικοῦ στερεώματος εἶναι ὁ θεραπευτής τῆς ἀγάπης. Τά λόγια του φάρμακο σωτηρίας. Ἡ ἀγάπη ἔκανε τόν ἀπ. Παῦλο νά μή σταματάει καθόλου, ἕνα πτηνό τοῦ οὐρανοῦ, χωρίς βάσι, χωρίς ἀνάπαυση. Διέτρεξε Ἀνατολή καί Δύση τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Γιά νά φωτίση τήν Οἰκουμένη, νά ἀναγεννήση ἀνθρώπους, νά στηρίξη, να καθοδηγήση καί νά ἐμπνεύση, νά διδάξη καί νουθετήση, νά παρακαλέση καί ἐπιπλήξη. Ποιά χώρα δέν ἄκουσε το κήρυγμα του; Ποιά πόλη δέν δέχτηκε τους μαθητές του; Τί του κόστισε αὐτό, τό περιγράφει ὁ ἴδιος στή β' ἐπιστολή του πρός τούς Κορινθίους: «μόχθησα πολύ· με χτύπησαν μέ ἀφάνταστη ἀγριότητα· φυλακίστηκα πολλές φορές, καί πολλές φορές ἔφθασα στά πρόθυρα τοῦ θανάτου. Πέντε φορές μαστιγώθηκα ἀπό τούς Ἰουδαίους μέ τριανταεννέα μαστιγώματα, τρεῖς φορές μέ τιμώρησαν μέ ραβδίσματα, μία φορά μέ λιθοβόλησαν, τρεῖς φορές ναυάγησα, ἕνα μερόνυχτο ἔμεινα ναυαγός στό πέλαγος! Ἔκανα πολλές κοπιαστικές ὁδοιπορίες διάβηκα ἐπικίνδυνα ποτάμια, κινδύνεψα ἀπό ληστές, κινδύνεψα ἀπό τούς ὁμογενεῖς μου Ἰουδαίους, κινδύνεψα ἀπό τούς Ἐθνικούς. Πέρασα κινδύνους σέ πόλεις, κινδύνους σέ ἐρημιές, κινδύνους στή θάλασσα, κινδύνους ἀπό ἀνθρώπους πού ὑποκρίνονταν τούς ἀδελφούς, κόπιασα καί μόχθησα πολύ, ξαγρύπνησα πολλές φορές, πείνασα, δίψασα, πολλές φορές μοῦ ἔλειψε ἐντελῶς τό φαγητό, ξεπάγιαζα καί δέν εἶχα ροῦχα νά φορέσω,Ἐκτός ἀπό τά ἄλλα εἶχα καί τήν καθημερινή πίεση τῶν ἐχθρῶν μου καί τή φροντίδα γιά ὅλες τίς ἐκκλησίες. Ποιανοῦ ἡ πίστη

ἀσθενεῖ καί δέν ἀσθενῶ κι ἐγώ»; (11, 23-29).

Αὐτός ἦταν ὁ Παῦλος. Ὁ «πρῶτος μετά τόν Ἕνα», τόν Χριστό. Αὐτός πού ὄργωσε ὅλη τήν Οἰκουμένη. Καί, ὁ καρπός πολύς. Ὅμως τί θά γίνει μέ τους ἐθνικούς, μέ τούς εἰδωλολάτρες, πού γίνονται Χριστιανοί; Θα πρέπει να ζοῦν ἐν Χριστῷ, νά τηροῦν τόν Νόμο τῆς Χάριτος, ἀλλά καί παράλληλα νά τηροῦν τά Σάββατα, τούς Καθαρμούς, τίς Ἰουδαϊκές προσευχές, τίς θυσίες στό Ναό, ὅπως ἰσχυριζόταν ὁ Ἀπ. Πέτρος ἤ δέν χρειάζεται γιά νά σωθοῦν τίποτε ἄλλο, παρά νά δεχθοῦν τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί νά ἀνταποκριθοῦν στό κάλεσμα τῆς σωτηρίας πού τούς παρέχει ἡ πίστη καί τό ὁλοκληρωτικό δόσιμο στό Χριστό, ὅπως κήρυττε ὁ Παῦλος. Καί ἐδῶ ἦλθε ἡ μεγάλη σύγκρουση. Ὁ Πέτρος ἦταν ὁ ἀναποφάσιστος, ὁ διστακτικός. Ὁ Παῦλος ἦταν ὁ ἀπόλυτος, ὁ ἀσυμβίβαστος.

Ἡ διαφωνία τῶν δύο Ἀποστόλων πού ἐκφράστηκε σέ ὑψηλούς τόνους καί προσέλαβε διαστάσεις λύθηκε «δημοκρατικά», δηλαδή συνοδικά. Στή λεγόμενη Ἀποστολική Σύνοδο τῶν Ἱεραποστόλων, τό 49 μ.Χ, ὁ Ἀπ. Πέτρος, ὕστερα ἀπό πολλή συζήτηση, παραδέχθηκε ὅτι ἡ Χάρη τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ θά σώσει μέ τόν ἴδιο τρόπο καί τούς Ἰουδαίους καί τούς Ἐθνικούς. Ἡ ἀπόφαση τῆς Συνόδου, πού ἀναγράφεται στίς πράξεις τῶν Ἀποστόλων (15, 23-29), ἀπεστάλη στίς ἐκκλησίες καί ἔτσι κόπηκε ὁ ὀμφάλιος λῶρος πού συνέδεε τήν ἐκκλησία μέ τή Συναγωγή. Ἄν δέν συνέβαινε αὐτό ὁ Χριστιανισμός δέν θά ἦταν τίποτε περισσότερο ἀπό μία Ἰουδαϊκή αἵρεση.

Πολλαπλᾶ εἶναι τά μηνύματα τῆς ἑορτῆς.

1. Καί οἱ ἅγιοι μπορεῖ νά διαφωνοῦν, ἀλλά ἀκοῦνε καί τήν ἀντίθετη πλευρά. Κι ἄν δέν πεισθοῦν δέν καταφεύγουν στόν καταναγκασμό. Δέν ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι ἀλάθητοι καί ὅτι αὐτό πιστεύω καί αὐτό ἀποφασίζω. Ὄχι. Ἡ Ἐκκλησία διοικεῖται συνοδικά, δηλαδή δημοκρατικά, καί κανείς δέν κατέχει μόνος του καί ἀλάθητα τήν Ἀλήθεια. Ἡ Ἀλήθεια εἶναι ὁ Χριστός καί τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Τό Πνεύμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τό Ἅγιο Πνεύμα, τό «Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας», τό ὁποῖο ὁδηγεῖ τήν ἐκκλησία «εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν» (Ἰω. 16,13). Μόνον ἡ Ἐκκλησία σέ Οἰκουμενική σύνοδο μπορεῖ νά ἀποφανθῆ ἀλαθήτως καί νά ὁρίσει τήν Ἀλήθεια.

2. Ὄχι μόνο στήν Ἐκκλησία, ἀλλά καί ἀνάμεσα στούς συνηθισμένους ἀνθρώπους ἀλλά καί στό κοινωνικό καί πολιτικό ἐπίπεδο, εἶναι φυσικό νά ὑπάρχουν διαφωνίες. Οἱ «δημοκρατικές διαδικασίες»διαξαγόμενες μέ πνεῦμα κατανοήσεως, ἡ εἰλικρινής ἐπιθυμία νά δοθῆ λύση, ἡ νηφάλια συζήτηση με καλή πίστη, μπορεῖ νά συντελέσουν νά ἀποφευχθοῦν κοινωνικές ἀναταραχές μέ ὅ,τι αὐτό συνεπάγεται. Ἀλλά αὐτά προϋποθέτουν ἕνα ἦθος πού εἶναι τόσο σπάνιο στήν σημερινή κοινωνία, τοῦ ἀτομισμοῦ, τοῦ εὐδαιμονισμοῦ καί τῆς παντελοῦς ἀγνόησης τοῦ Κυρίου. Ἄς ταράξη λίγο τά λιμνάζοντα νερά τῆς ψυχῆς μας τό φωτεινό παράδειγμα τῶν κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου. Ἄς μᾶς βοηθήση νά ἀναθεωρήσουμε τή στάση μας, τήν καθημερινή πορεία τῆς ζωῆς μας δείχνοντας παντού καί πάντοτε ἐμμονή στίς ἀρχές μας. Σταθερότητα καί ἄκαμπτο φρόνημα, ὅ,τι κι ἄν μᾶς κοστίση τούτη ἡ στάση μας. Πολλά ἔχουν νά μᾶς ποῦν καί γιά τό σήμερα.

Μαρία Γεωργούλα
Πρόεδρος Π.Χ.Ο.Ο.Ι

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

Παραθέτουμε απόσπασμα με τίτλο «Ο μαύρος Χριστός»[1] από το βιβλίο «Μαρτυρίες ζωής» του Σεβ. ***Μητροπολίτη Κένυας κ.κ. Μακαρίου****, ο οποίος εδώ και τριάντα χρόνια διακονεί την Ορθόδοξη Ιεραποστολή στην ευλογημένη από το Θεό και ματωμένη από τους ανθρώπους ήπειρο της Αφρικής. Πριν 30 χρόνια, άγνωστος μεταξύ αγνώστων, μη γνωρίζοντας καθόλου την κουλτούρα και τον τρόπο ζωής των Αφρικανών, αφήνοντας πίσω μια λαμπρή πανεπιστημιακή καριέρα στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, πήγε στην Μαύρη Ήπειρο να μεταφέρει αυτούσιο το μήνυμα του Ευαγγελίου στους ανθρώπους αυτούς που βρίσκονταν «καθήμενοι ἐν σκιᾶ θανάτου», χωρίς οι ίδιοι να έχουν αντιληφθεί ότι βρίσκονταν στο σκοτάδι και στην άγνοια. Η Αφρική είναι η δεύτερη πατρίδα του – όπως ο ίδιος δηλώνει τώρα- και νοιώθει άρρηκτα συνδεδεμένος με τους ανθρώπους της και, ιδιαίτερα ,με την ευαίσθητη παιδική ηλικία. Τα γραπτά του δεν είναι μια στείρα αποτύπωση σκέψεων, ανησυχιών, αλλά είναι προϊόν εμπειριών και προσωπικής επαφής μ΄ αυτούς τους ανθρώπους.*

Να σημειωθεί ότι ο Σεβ.Κένυας κ.κ.Μακάριος έδωσε αποκλειστική συνέντευξη στο περιοδικό μας, την οποία θα παραθέσουμε σε επόμενο τεύχος.

[1] Μακαρίου Τηλλυρίδη Μητροπολίτου Κένυας, « Μαρτυρίες ζωής», τόμος 3ος, Ναϊρόμπι 2012, σελ.23.

Γίνου πιστός ἄχρι θανάτου... Μοῦ εἶναι πολύ δύσκολο νά πῶ, μέ βεβαιότητα, ἐάν καί κατά πόσο εἶναι δυνατόν, μέσα στά περιορισμένα ὅρια μιᾶς ἁπλῆς ἀφήγησης, νά καταγραφοῦν, ἐπακριβῶς, ἐμπειρίες καί βιώματα μιᾶς ὁλόκληρης ζωῆς, μιᾶς ζωῆς τριάντα χρόνων, ἐδῶ στή Μαύρη ἤπειρο, ὅπου τό κύμα τῆς ζωῆς ἤ μάλλον τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ μ'ἔφερε...

...Ὁ πνευματικός κόσμος τῶν Ἀφρικανῶν εἶναι, ἀπό τή μία, πλούσιος καί, ἀπό τήν ἄλλη, περίπλοκος˙ σε γενικές γραμμές, σ'ὁλόκληρη τήν Ἀφρική, ὑπάρχει ἕνα ἀρχέγονο σύστημα θρησκείας καί ἐθίμων, ἡ γλώσσα, τά ταμπού τους κι ὅλα αὐτά εἶναι, ὄχι μόνο πολύπλοκα, ἀλλά καί μυστηριώδη. Ὡστόσο, ἀνάμεσα σ'αὐτά, ἀλλά καί στή μαγεία, ἡ ὁποία παίζει ρόλο καθοριστικό, στή ζωή τῶν Ἀφρικανῶν, εἶναι ἔντονη ἡ βαθιά θρησκευτικότητα, πού διαπερνᾶ τήν ἐσωτερική τους ὕπαρξη. Γι'αὐτούς, ὑπάρχουν τρεῖς κόσμοι διαφορετικοί, συνδεδεμένοι, ὅμως, μεταξύ τους.

Ὁ ἕνας εἶναι ὁ κόσμος πού τούς περιβάλλει καί πού ἀποτελείται ἀπό τούς ἀνθρώπους, τά ζῶα, τά φυτά, καθώς καί ἀπό τά ἄψυχα ἀντικείμενα: Πέτρες, νερό, ἀέρα.

Ἕνας δεύτερος εἶναι αὐτός τῶν προγόνων, πού ἔχουν πεθάνει, ὅμως εἶναι σά νά μή ἔχουν πεθάνει ὁριστικά καί, μέ μία μεταφυσική ἔννοια, ἐξακολουθοῦν νά ὑπάρχουν, νά συμμετέχουν στήν πραγματική τούς ζωή, νά τήν ἐπηρεάζουν. Γι' αὐτό, προϋπόθεση τῆς ἐπιτυχημένης ζωῆς εἶναι ἡ διατήρηση καλῶν σχέσεων, μαζί τους. Εἶναι τά πνεύματα πού τούς προστατεύουν, πού εἶναι οἱ ἄγρυπνοι φύλακές τους, πού, μέ τήν εὔνοιά τους, ἀποτελοῦν πηγή ἐλπίδας καί ἐμπιστοσύνης. Κατοικοῦν, ἀκόμη, στά σπίτια τῶν ἀπογόνων

τους καί, ἴσως, γι'αὐτό, οἱ ξενιτεμένοι Ἀφρικανοί, προσπαθοῦν, μέ κάθε τρόπο, νά ἐπιστρέφουν στήν πατρογονική τους ἑστία -ὅταν τούς τό ἐπιτρέπουν οἱ συνθῆκες, φυσικά- γιά νά πάρουν τήν εὐλογία τους.Ὅσο αὐτά βρίσκονται, ἀνάμεσά τους, οἱ ζωντανοί αἰσθάνονται ἀσφαλεῖς , τους συμβουλεύουν καί, τό σπουδαιότερο, τούς ἐμποδίζουν νά κάνουν κάποιο λάθος ἤ νά πάρουν τόν κακό δρόμο.

ὄντα. Στό δρόμο μας, συναντοῦμε μιά εἰκόνα, πού ἐπεναλαμβάνεται: Εἴτε στίς πεδιάδες , εἴτε στά ὀροπέδια, εἴτε στίς ἀχανεῖς ἐκτάσεις τῆς σαβάνας, ἐμφανίζεται ἕνα μοναχικό, ἔρημο δέντρο, μέ πυκνά κλαδιά, πού ὅλοι, στήν περιοχή, φροντίζουν γιά τή σωτηρία του, γιατί, γι'αὐτούς, σημαίνει πολλά. Γύρω ἀπ'αὐτά τά δέντρα υπάρχει ἕνα χωριουδάκι˙ αὐτό τό δέντρο εἶναι πηγή σκιᾶς καί ὄχι μόνο. Ἄν στό χωριό ὑπάρχει δάσκαλος, τό

Ο Σεβασμιώτατος τελεί στο ποτάμι ομαδικές βαπτίσεις ανθρώπων κάθε ηλικίας της Φυλής Μασάι.

Τέλος, ὁ τρίτος κόσμος, ὁ κόσμος τῶν πνευμάτων, πού ὑπάρχουν ἀνεξάρτητα, ἀλλά πού ζοῦν σέ κάθε ὕπαρξη, σέ κάθε ὀντότητα, στά πάντα καί παντοῦ. Πάνω ἀπό τούς τρεῖς αὐτούς κόσμους, στέκεται τό Ὕψιστο Ὄν, ὁ Θεός, ὁ ἄγνωστος Θεός, τόν ὁποῖον θέλουν, μέ ὅλη τους τήν καρδιά, νά γνωρίσουν καί πού ἐμεῖς καλούμαστε νά τούς ἀποκαλύψουμε, στίς Ἱεραποστολικές μας περιοδεῖες, ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη τῆς Ἀφρικῆς.

Τό ταξίδι στήν Ἀφρική εἶναι, πάνω ἀπ' ὅλα, ταξίδι στό χρόνο, στήν προϊστορία, θά 'λεγα, πού, ἐδῶ, εἶναι ἀκόμη παροῦσα. Συναντοῦμε ἀνθρώπους, κάπου στό περιθώριο τῆς ἀνθρωπότητας, πού γεννιόντουσαν, χωρίς νά τούς παίρνει κανείς εἴδηση καί χάνονταν, πιθανότατα, γρήγορα, σάν ἄγνωστα ἀνώνυμα

δέντρο χρησιμεύει σάν σχολεῖο, σάν καταφύγιο τίς μεσημεριανές ὧρες τοῦ καύσωνα, γιά ἀνθρώπους καί ζῶα, σάν τόπος, ὅπου, τίς ἀπογευματινές ὧρες, γίνονται τά συμβούλια τῶν μεγάλων, γιά νά ληφθοῦν ἀποφάσεις ἀπό κοινοῦ, σάν τόπος συγκέντρωσης, ὅταν ἡ μέρα τελειώνει τῶν γυναικῶν˙ γύρω ἀπ' αὐτό, γυναῖκες, γέροντες, παιδιά συγκεντρώνονται, γιά νά μάθουν τά νέα τῆς ἡμέρας. Ἴσως, μέσα στά κλαδιά τους, ἀργά, τή νύχτα, θά συγκεντρωθοῦν οἱ μάγισσες.

Αὐτά τά δέντρα, λοιπόν, χρησίμευσαν καί, σέ ὄχι τόσο μεγάλη ἔκταση, σήμερα χρησιμεύουν, γιά τήν πρώτη μας γνωριμία μέ τούς ἀνθρώπους αὐτούς. Ἐκεῖ, συναντοῦμε τούς ἀντιπροσώπους τους, οἱ ὁποῖοι, μέ τίς ἐρωτήσεις τους, θέλουν νά πληροφορηθοῦν γιά τόν

ἕνα καί μοναδικό Θεό, τήν Ὕψιστη Ὀντότητα. Αὐτό ἐπαναλαμβάνεται, πολλές φορές, ἕως ὅτου οἱ ἀπαντήσεις μας στίς ἐρωτήσεις τους -καί πιστέψτε με- οἱ ἐρωτήσεις αὐτές δέν εἶναι καθόλου ἐπιφανειακές, ἀλλά οὐσιαστικές, θεωρηθοῦν πειστικές, καί προερχόμενες ἀπό πολύ βαθιά προσέγγιση στό θέμα. Ὅταν ὅλα ἀπαντηθοῦν, ὕστερα ἀπό Κατήχηση, ἀρχίζουν οἱ ὁμαδικές βαπτίσεις.

Θεό, πού τόσα χρόνια ἀποζητοῦσαν...

Καί εἶναι οἱ προσευχές τους ἁπλές, σάν νά συνομιλοῦν μέ κάποιο παλιό γνωστό τους. Τό ἴδιο ἁπλές, ὅπως εἶναι οἱ ἴδιοι ἄπλοί στήν πίστη τους καί, συγχρόνως, τόσο βαθεῖς...

...Στερημένοι τῶν πάντων, τῶν στοιχειωδῶν, ἀκόμη, ἀγαθῶν, πού γιά μᾶς εἶναι αὐτονόητα, δέν παύουν νά εὐχαριστοῦν τό Θεό, νά Τόν ὑμνοῦν, τραγουδώντας, μέ τήν ψυχή τους, τά

Καί εἶναι νά θαυμάζει κανείς τό ζῆλο τῶν νεοφωτίστων. Μέ τά λιγοστά χρήματά τους, κατασκευάζουν τούς τόπους λατρείας, τούς ναούς τους. Δέ χρειάζονται πολύ χρόνο γι'αὐτό. Κουβαλᾶνε στό κεφάλι, στίς πλάτες, κάτω ἀπό τή μασχάλη, κομμάτια ἀπό λαμαρίνες, χαρτόνια, κασόνια καί ὅ,τι ἄλλο μπορεῖ νά τούς φανεῖ χρήσιμο. Γιά πάτωμα οὔτε λόγος˙ συνήθως, εἶναι καλά πατημένο χῶμα. Εἰκόνες, λίγες χάρτινες καί, στήν καλύτερη περίπτωση, οἱ λασπόχτιστοι τοῖχοι καλύπτονται ἀπό χάρτινες εἰκόνες, πού παίζουν τό ρόλο τῆς ταπετσαρίας. Μέσα σ'αὐτούς, θά στεγάσουν τήν πίστη τους, θά προσευχηθοῦν στό

τραγούδια Του. Εἶναι μιά ἀπόλαυση νά παρακολουθεῖ κανείς τή Θεία Λειτουργία τους, πού εἶναι μεταφρασμένη, μέ πρωτοβουλία μας, στίς περισσότερες διαλέκτους τῆς χώρας. Σάν σέ ἔκσταση, μέ τό βλέμμα στραμμένο στόν οὐρανό, Τόν δοξολογοῦν καί, μέ τίς ἀγγελικές τους, χωρίς ὑπερβολή, φωνές, πού Ἐκεῖνος τούς χάρισε, φέρνουν κι ἐμᾶς κοντά Του, μᾶς ἀπογειώνουν, σέ κόσμους ὑπερβατικούς...

...Ἕνα τεράστιο πάζλ ἀντιθέσεων εἶναι ἡ Κένυα, ἕνας ὠκεανός. Ἄνθρωποι σκορπισμένοι στή ζούγκλα καί στήν ἀχανή σαβάνα, ζοῦν σέ μικρές κοινότητες. Εἶναι πολύ δύσκολο νά διασχί-

σει κανείς τή χώρα. Ὁ μόνος τρόπος εἶναι νά μπαίνει (κανείς) σέ κάθε χωριό, σέ κάθε κωμόπολη καί νά μιλάει,

ἀσταμάτητα. Τό ἴδιο κάνουμε κι ἐμεῖς, στίς ἱεραποστολικές μας ἐξορμήσεις. Οἱ ἄνθρωποι θέλουν νά δοῦν τόν Πνευματικό τους Πατέρα καί, ὅταν ἔχουν πληροφορηθεῖ τόν πηγαιμό του, ἐκ τῶν προτέρων, ἀρχίζουν τίς ἑτοιμασίες, γιά νά τόν ὑποδεχθοῦν. Καθαρίζουν τά σπίτια τους, ἑτοιμάζουν ροῦχα καθαρά, γιά τήν ἡμέρα ἐκείνη!... Θέλουν νά τόν δοῦν, νά τόν ἀγγίξουν, νά πιστέψουν ὅτι βρίσκεται, ἀνάμεσά τους, νά τόν ἀκούσουν νά τούς μιλάει γιά τό Θεό, νά τούς ἐνισχύει στίς ὧρες ἀδυναμίας τους, νά λύνει τά προβλήματά τους!... Γι'αὐτούς, ὁ Θεός, μέσῳ τοῦ Ἐπισκόπου τους, ἐκτός ἀπ'ὅλα τ'ἄλλα, τούς παρέχει καί κάτι πολύ βασικό: Τήν ψυχική τους ἰσορροπία, τήν ἰσορροπία στή ζωή...

Ὅλες οἱ ἐμπειρίες πού καταγράφω, ὄχι μόνο στήν ἀφήγηση αὐτή, ἀλλά σέ ὅλους τούς τόμους τῶν Μαρτυριῶν Ζωῆς, δέν ἀποτελοῦν ἄτονη, ἡμερολογιακή ἀναφορά γεγονότων καί γεωγραφικῶν θέσεων˙ εἶναι βιώματα, ἐντυπώσεις ἀπό συναντήσεις μέ πολιτισμούς καί ἀνθρώπους, πού ἐκτυλίσσονται, διαδοχικά, μέσα ἀπό τό βαθύ σεβασμό ἑνός Ἐπισκόπου, γιά τούς μαύρους ἀδελφούς μας, πού διψοῦν νά γνωρίσουν τήν Ὕψιστη Ὀντότητα, τό Θεό, τόν ἕνα, τό μοναδικό καί νά συνομιλήσουν μέ τό δικό τους ἀδελφό, τόν ὡραίο, τό μαῦρο Χριστό!...

Εἶναι αὐτοί οἱ ἁπλοικοί, οἱ τόσο ἁπλοί, καί, συνάμα, τόσο ἀγνοί στήν πίστη τους, «οἱ ἀπολίτιστοι», γιά μᾶς, πού ἀξίζουν «τόν στέφανον τῆς ζωῆς...».

«Ὁ Κύριος δέν ἐμφανίζεται στήν περήφανη ψυχή. Αὐτή, ἔστω καί ἄν μελετήσει ὅλα τά βιβλία, ποτέ δέ θά γνωρίσει τόν Κύριο, διότι μέ τήν ὑπεροψία της δέ δίνει μέσα της τό χῶρο στή Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλά ὁ Κύριος μόνο διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γνωρίζεται.»

† Ὁ Κένυας Μακάριος

† π. ΚΟΣΜΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΑΤΗΣ: ΕΝΑ ΦΩΤΕΙΝΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΗ

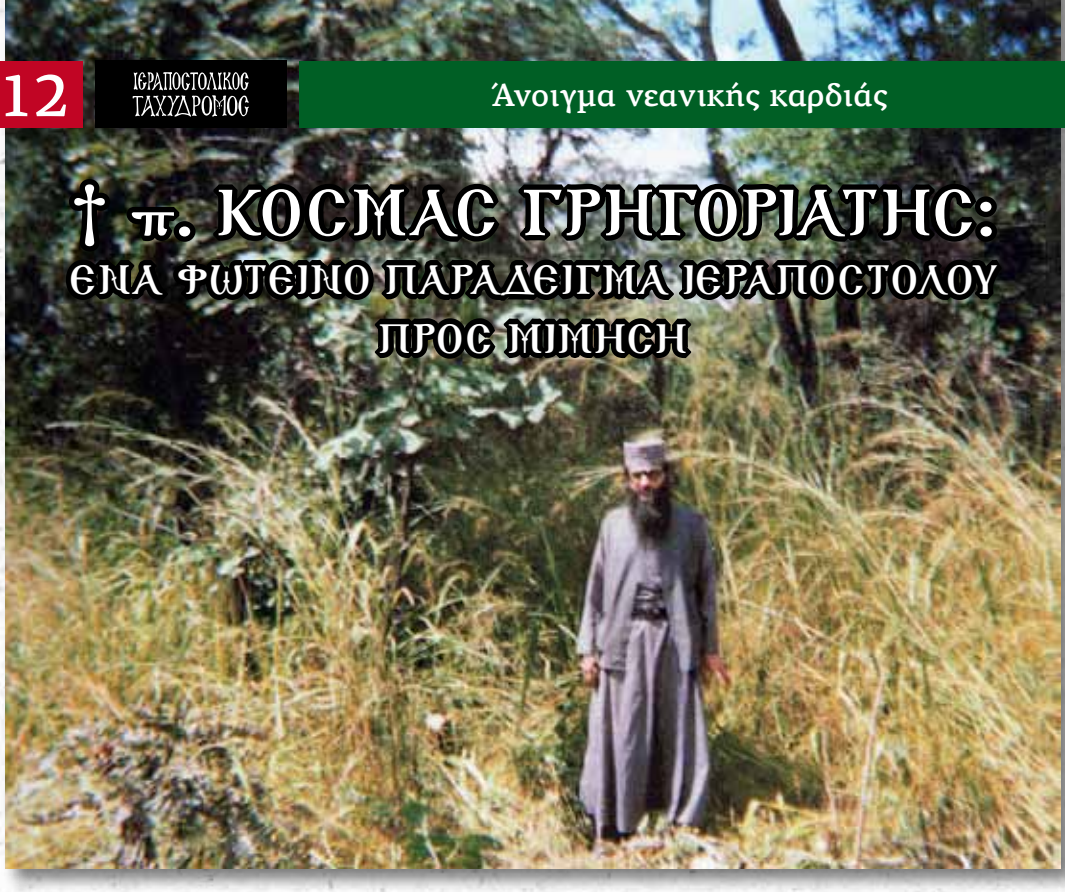

Χωράει ο ουρανός σε ένα βλέμμα; Χωράει η θάλασσα σε μία χούφτα; Χωράνε λίγες παράγραφοι να μιλήσουν για τη μορφή του π. Κοσμά Γρηγοριάτη, όταν πλήθος βιβλίων έχουν γραφτεί γι' αυτόν τον άνθρωπο; Και πόσο μάλλον γίνεται κάποιος που δεν τον έχει γνωρίσει προσωπικά να τολμήσει να γράψει λίγα λόγια γι' αυτόν, όταν υπάρχουν άνθρωποι που έχουν ζήσει και έχουν συνεργαστεί μαζί του; Η πορεία της ζωής του όμως και το έργο του στο μακρινό Κονγκό, αποτέλεσαν εφαλτήρια για τη συγγραφή του συγκεκριμένου άρθρου ως ελαχίστου αφιερώματος στην αγία μνήμη του. Έτσι γίνεται ένα επιχείρημα ψηλάφησης της προσωπικότητας ενός εργάτη του αμπελώνα του Κυρίου, ενός ανθρώπου που απαρνήθηκε τις πολυτέλειες της ζωής, την ησυχία και τη γαλήνη του Αγίου Όρους και βρέθηκε στην πρώτη γραμμή δράσης δίπλα στον αφρικανό αδελφό.

Γεννημένος τον Απρίλιο του 1942, ήδη από την παιδική του ηλικία φαινόταν η κλίση του, καθώς συμμετείχε στα κατηχητικά και τις χριστιανικές ομάδες της Θεσσαλονίκης, όπου διέμενε η οικογένειά του. Στην εφηβική του ηλικία πήρε το δίπλωμα του εργοδηγού ηλεκτρολόγων και κατά τη νεότητά του ήρθε σε επαφή με το ιεραποστολικό έργο και πραγματοποίησε και το πρώτο του ταξίδι στην Αφρική, στο Κολουέζι του Κονγκό, κοντά στον π. Αμφιλόχιο, νυν Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας. Όταν επέστρεψε στην Ελλάδα εκάρη ιερομόναχος στην Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους, ύστερα από προτροπή του π. Παϊσίου του Αγιορείτου. Το 1978 αρχίζει η δεύτερη ιεραποστολική του περίοδος στο Κολουέζι. Μέσα σε 10 χρόνια ιεραποστολικής δράσης, ο π. Κοσμάς τέλεσε 15.000 βαπτίσεις και έθεσε τις βάσεις, πνευματικές και υλικές, για μια πορεία ευαγγελισμού των ψυχών,

η οποία συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Με τον μαρτυρικό του θάνατο σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα στις 27 Ιανουαρίου του 1989, πότισε με το αίμα του την γη της Αφρικής, ώστε να ανθίσουν και να καρποφορήσουν όλες οι ιεραποστολικές προσπάθειες που λαμβάνουν χώρα στην Μαύρη Ήπειρο.

Μέσα από το ημερολόγιο που κρατούσε καθημερινά, κατά την παραμονή του στο Κολουέζι, παραθέτουμε εδώ κάποια αποσπάσματα που διδάσκουν και παρακινούν για ιεραποστολική διακονία. Η αγωνία του ιεραποστόλου για την ορθή πορεία του έργου φαίνεται στον αυτοέλεγχό του: «Έρχομαι τα βράδια! Σκέπτομαι, αυτά που κάναμε είναι σωστά; Δεν είναι; Είναι σύμφωνα με το θέλημα του Θεού; Έχουν την ευλογία Του; (...) Μέχρι εδώ μπορώ να πω ότι ο Ιεραπόστολος έχει δείγματα της αγάπης του Θεού και της ενισχύσεώς Του, ότι μπορεί να προχωρήσει άνετα παρά τις δυσκολίες. Ίσως να μην έχει εντυπωσιακά αποτελέσματα, αλλά μπορεί να προχωρήσει, εφόσον έχει την πληροφόρηση από το Θεό, που την τόσο δύσκολη και τραχιά ζωή του την κάνει εύκολη. Ο αγώνας λοιπόν είναι ελπιδοφόρος, όταν γίνεται με τη χάρη του Θεού».

Στα ιεραποστολικά κλιμάκια, βρίσκει εφαρμογή ο λόγος του Κυρίου "Ο μεν θερισμός πολύς, οι δε εργάται ολίγοι". Η ελπίδα του π. Κοσμά για το μέλλον της ιεραποστολής στο Κολουέζι είναι το Οικοτροφείο του Ιεραποστολικού Κέντρου της περιοχής: «Πάσχουμε από προσωπικό, από συνεργάτες και είναι δύσκολο να βγάλουμε άλλους. Τους λόγους τους έχω πει και άλλη φορά. Έχουν συνηθίσει στη σαρκολατρεία, στη μαγεία, στην ψευτιά, στην κλεψιά. Είναι πάθη τα οποία προς στιγμή τα κόβουν, μετά ξαναγυρίζουν. Δεν μπορείς να έχεις

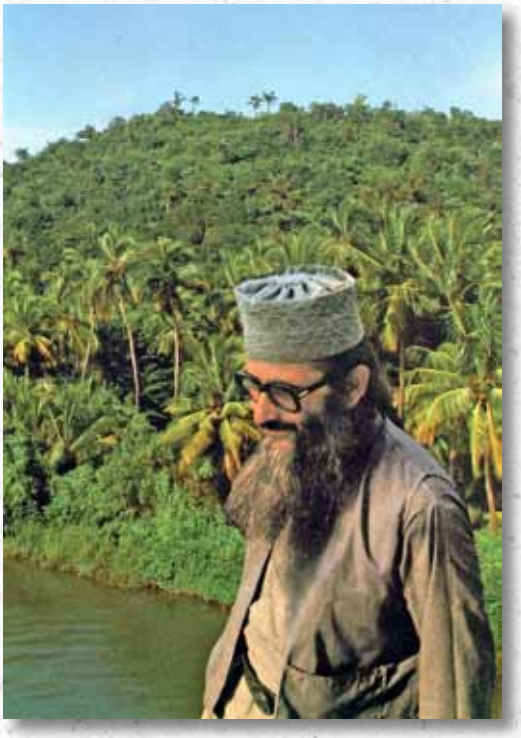

εμπιστοσύνη, να τους αναθέσεις ψυχές ανθρώπων. Η μόνη ελπίδα μας απ' ότι βλέπω κατ' άνθρωπον, είναι τα παιδιά του Οικοτροφείου (...) Ένα άλλο σημείο που είδα χειροπιαστά, είναι ότι ο πονηρός συνεχώς τορπιλίζει τις προσπάθειές μας εδώ. Μόλις βλέπει κανένα να ξεκόβει από το κοπάδι το δικό του, να πάει προς τον δρόμο του Θεού δηλαδή, πέφτουν τα δαιμόνια επάνω του να τον παρασύρουνε».

Ο π. Κοσμάς Γρηγοριάτης σκιαγραφεί τον χαρακτήρα και την προσωπικότητα του αληθινού ιεραπόστολου: «Ο πραγματικός ιεραπόστολος δεν επιζητεί αναγνώριση του έργου του ούτε από τους ιθαγενείς ούτε από τους έξω, διότι αρκείται στην πληροφορία της υγιούς συνειδήσεώς του, στην μαρτυρία του πνευματικού του πατρός και των στενών συνεργατών του. Καθένας καταξιώνεται με την χάρη του Θεού, μέσα από την

αυτοθυσία και την επιτέλεση του καθήκοντός του με ταπείνωση (...) Σημασία έχει το έργο που κάνουμε, όταν το κάνουμε, να γίνεται με καθαρή καρδιά για ένα σκοπό: τη Δόξα του Κυρίου, όχι τη δόξα τη δική μας».

Δεν ξεχνάει όμως και τον σπουδαίο ρόλο που επιτελούν οι συνεργάτες των μετόπισθεν, όπως είναι και ο όμιλός μας και οι εθελοντές που εργάζονται σε αυτόν: «Εξίσου αναγκαίοι είναι οι συνεργάτες που μένουν πίσω. Αυτοί αναλαμβάνουν όλο το βάρος του υλικού ανεφοδιασμού, καθώς και την προετοιμασία και αποστολή νέου ανθρώπινου δυναμικού (...) Όλοι από κοινού στον θεάρεστο αγώνα προσφέρονται και θυσιάζονται με χαρά και διάθεση, από τον αρθογράφο περιοδικού ως τον γενναιόδωρο χορηγό, από τον προμηθευτή και αγοραστή προϊόντων ως τον διεκπεραιωτή, από τον πρώτο συντονιστή ως το «υποζύγιο του Χριστού», που με απέραντη προθυμία θα φροντίσει για την αποστολή».

Στο έργο που επιτέλεσε ο π. Κοσμάς Γρηγοριάτης, συνδυάστηκε με θαυμαστό τρόπο η πνευματική με την υλική διακονία του ανθρώπου. Η ιεραποστολική του δράση, το έργο του και το μαρτυρικό του τέλος, ας αποτελούν έμπνευση για τον καθένα από εμάς, ώστε να ευοδωθεί και να καρποφορεί το ιεραποστολικό έργο του Ομίλου μας.

Επιμέλεια:
Β.Μ.
Πτυχιούχος Παιδαγωγικού Αθήνας

Πηγή:
«Το ιεραποστολικό μου ημερολόγιο»
εκδ. Ιεραποστολικού Συνδέσμου
«Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΓΟΥΙΝΕΑΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟ Κ. ΓΕΩΡΓΙΟ.

1 ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο λαός της νέας Μητροπολιτικής σας περιφέρειας Γουινέας πώς δέχεται το απολυτρωτικό χριστιανικό Ευαγγελικό μήνυμα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Οι τρεις (Σιέρρα Λεόνε, Λιβερία & Πράσινο Ακρωτήριο) εκ των επτά χωρών που ανήκουν στην πνευματική δικαιοδοσία της Ιεράς Μητροπόλεως Γουινέας είναι κατεξοχήν Χριστιανικές χώρες, ενώ οι τέσσερις (Γουινέα, Γουινέα Μπισσάου, Γκάμπια & Σενεγάλη) είναι Μουσουλμανικές. Φυσικά οι Μουσουλμάνοι πιστεύουν σε ένα Ισλάμ ειρηνικό και συνυπάρχουν αρμονικότατα με τους Χριστιανούς της περιοχής, σε ένα επίπεδο πολύ διαφορετικό από αυτό που απαντούμε στη Μέση Ανατολή. Όσον αφορά το Χριστιανικό κόσμο των χωρών που ανήκουν στην πνευματική δικαιοδοσία της Ιεράς Μητροπόλεως Γουινέας, δυστυχώς τον έχουν κερδίσει οι Προτεσταντικές ομολογίες που προέρχονται από την Αμερική, αν και μεγάλος αριθμός πιστών ανήκει στην Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, που δραστηριοποιείται μόνο στον τομέα της εκπαίδευσης. Όταν με την ευχή και την ευλογία της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου ταξίδεψα σε διάφορες πόλεις της Γουινέας,

Στιγμιότυπο από την πρώτη επίσκεψη του Σεβ. κ. Γεωργίου στη νέα του Μητρόπολη, μαζί με τον Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτη π. Θεμιστοκλή Αδαμόπουλο, Αρχ. Επίτροπο στην περιφέρεια Σιέρρα Λεόνε

διαπίστωσα ότι οι χριστιανοί διψούσαν να μάθουν όσα περισσότερα μπορούσαν για τον Χριστό, απεγνωσμένα ζητούσαν να τους προμηθεύσουμε με θεολογικά βιβλία και δη στη γαλλική γλώσσα. Κάθε φορά που μοίραζα σταυρουδάκια ή εικονίτσες γινόταν μάχη. Γενικά ο κόσμος είναι φιλήσυχος, φιλειρηνικός, φιλόξενος με πολλή ευγένεια και καλοσύνη. Παντού με ακολουθούσαν μικρά παιδιά και όλοι ήθελαν να με ακουμπήσουν για να διαπιστώσουν αν οι Ευρωπαίοι είναι ίδιοι με τους Αφρικανούς. Συμπληρωματικά θα ήθελα να προσθέσω ότι στις περισσότερες περιοχές που επισκέφθηκα για πρώτη φορά συναντούσαν λευκό και όλοι μου έλεγαν πως «μέχρι σήμερα είχαμε δει λευκό μόνο στην τηλεόραση».

2 ΕΡΩΤΗΣΗ: Με την πρόσφατη επίσκεψή σας στη Μητροπολιτική σας περιφέρεια διαπιστώσατε ενθαρρυντικές τάσεις προς την Ορθοδοξία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Έχοντας υπ' όψιν όλα τα παραπάνω, υπάρχουν πολλές προοπτικές και ενθαρρυντικές τάσεις προς την Ορθοδοξία, χρειάζεται όμως αρκετή δουλειά και πολλά χέρια. Δυστυχώς η πατρίδα μας, που είναι η κατεξοχήν Ορθόδοξη χώρα που στηρίζει την Ιεραποστολή στην Αφρική, λόγω των εθνικών της περιπετειών στερήθηκε για πολλά χρόνια της δυνατότητας να μεταλαμπαδεύσει τη φλόγα της Ορθοδοξίας στους λαούς που δε γνώρισαν τον Χριστό και τώρα που μπήκαν τα θεμέλια της Ιεραποστολής και το Πατριαρχείο μας άρχισε να δρέπει καρπούς, η κρίση που μαστίζει την πατρίδα μας έρχεται και πάλι να την απομονώσει από τη στήριξη αυτής της προσπάθειας. Όμως, ο Θεός είναι μεγάλος, και όσο υπάρχουν φίλοι της Ιεραποστολής, όπως οι αναγνώστες του περιοδικού σας και τα μέλη του Ιεραποστολικού σας συλλόγου θα συνεχίσουμε απτόητοι την προσπάθειά μας αυτή.

3 ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχουν καταξιωμένοι διάκονοι όπως αναφέρει ο Απ. Παύλος; (Β' Κορ. 3,6)

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Δόξα τω Θεώ υπήρχαν, υπάρχουν και θα υπάρχουν. Χρειάζεται πάντοτε δυνατή πίστη, διάθεση για προσφορά, ταπείνωση και υπακοή. Φυσικά ο αγρός μεγάλος και οι εργάτες λίγοι. Θυμάμαι μια φορά που επισκέφθηκα τον Σεβασμιώτατο Κωνσταντίνο, την

ψυχή και την καρδιά του Πανελλήνιου Χριστιανικού Ομίλου Ορθοδόξου Ιεραποστολής, μου έδωσε μαζί με την ευχή του μια μικρή βοήθεια και μου είπε: 'Γεώργιε παιδί μου αυτά είναι ψίχουλα, μακάρι να μπορούσαμε να βοηθήσουμε περισσότερο' και του απάντησα: 'Σεβαστέ Γέροντα, με τα ψίχουλα μπορούμε να ζυμώσουμε μεγάλο ψωμί και να ταΐσουμε εκατομμύρια αδελφών μας. Μακάρι όλοι να μας έδιναν τα ψίχουλα που μας δίνετε εσείς και τότε θα κτυπούσαν οι καμπάνες της

Ορθοδοξίας παντού.' Αλλά και μόνο η μαρτυρία της ταπεινής μας παρουσίας σε χώρες μακρινές, με πολλές δυσκολίες, χωρίς ηλεκτρισμό και καθαρό πόσιμο νερό, χωρίς γιατρούς και νοσοκομεία και πολλές άλλες ελλείψεις, είναι κάτι που δεν μπορεί να το κάνει εύκολα ο καθένας μας. Και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η Ορθοδοξία δεν έχει εθνικά σύνορα, ούτε περιορίζεται σε μια ενορία. Αν ίσχυε αυτό οι Απόστολοι του Χριστού θα κήρυτταν το Ευαγγέλιο μόνο στην Ιουδαία και την Παλαιστίνη. Όμως αψηφώντας όλα τα εμπόδια και τις δυσκολίες της εποχής τους ταξίδεψαν σε μέρη ξένα και πολλές φορές αφιλόξενα για να κηρύξουν Χριστό Εσταυρωμένο και Αναστάντα. Πήγαν στην Αλεξάνδρεια, στη Ρώμη, την Κόρινθο, την Έφεσο. Έφτασαν όπου μπορούσαν να φτάσουν εκείνη την εποχή για να μοιραστούν με τον τότε γνωστό κόσμο όσα βίωσαν κοντά στον Χριστό. Έχοντας παράδειγμα τους Αποστόλους του Χριστού προσπαθούμε κι εμείς να τοποθετήσουμε ένα λιθαράκι στο έργο που ξεκίνησαν εκείνοι πριν δύο χιλιετίες. Τώρα το αν είμαστε καταξιωμένοι θα το κρίνει ο Θεός και αν το λιθαράκι που τοποθετήσαμε είναι πλίθινο ή από συμπαγές τσιμέντο θα το δείξει ο χρόνος.

4 ΕΡΩΤΗΣΗ: Μεταξύ των λαών της γης υπάρχουν ανισότητες. Πώς μπορεί να γεφυρωθεί το χάσμα μεταξύ των αναπτυγμένων χωρών και των πιστών της Ι. Μητρόπολής σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με αλληλοσεβασμό και αγάπη. Στην Αφρική παραδείγματος χάριν δεν πήγαμε για να κάνουμε τους Αφρικανούς Έλληνες. Πήγαμε για να τους κάνουμε Ορθόδοξους, αλλά και φίλους της Ελλάδας μας. Και αυτό είναι πολύ σημαντικό. Μην ξεχνάτε ότι οι πρόγονοί μας δεν υπήρξαν ποτέ βάρβαροι κατακτητές, αλλά παντού έδιναν τα φώτα του πολιτισμού και της δημοκρατίας. Και όταν σήμερα οι Αφρικανοί

βλέπουν τους Έλληνες να μοιράζονται μαζί τους το υστέρημά τους, αυτή η καθαρά Χριστιανική πράξη αγάπης τους φέρνει ακόμα πιο κοντά μας.

5 ΕΡΩΤΗΣΗ: Στην περιοχή που δραστηριοποιείται η Ι. Μητρόπολή σας υπάρχουν και άλλα χριστιανικά δόγματα. Ποια είναι η στάση τους απέναντι στην Ορθόδοξη Εκκλησία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Για να λεγόμαστε σωστοί Ορθόδοξοι Χριστιανοί και δη Ελληνορθόδοξοι πρέπει να αγαπάμε όλο τον κόσμο χωρίς διακρίσεις. Ακόμα και τον εχθρό μας. Πόσο μάλιστα το συνοδοιπόρο μας. Σκοπός μας δεν είναι να εχθρευόμαστε τα άλλα χριστιανικά δόγματα, αλλά να προσπαθούμε να δείξουμε με τα έργα μας και τα λόγια μας ότι η Ορθοδοξία είναι η αλήθεια και η ζωή, η σωτηρία και ο παράδεισος της ψυχής.

6 ΕΡΩΤΗΣΗ: Σεβασμιώτατε, πώς βλέπετε το μέλλον της Ορθοδόξου Εκκλησίας στη χώρα αυτή;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Το μέλλον της Ορθοδοξίας στην περιοχή δεν εξαρτάται από εμάς, αλλά από το Θεό. Μέχρι σήμερα, όπου η Ορθοδοξία μας φύτεψε ένα σπόρο, αυτός ο σπόρος έβγαλε ρίζες γερές και έγινε δέντρο όμορφο, γερό και καρποφόρο. Αλλού πλατάνι, αλλού κυπαρίσσι, αλλού πεύκο, αλλού ελιά, αλλού αμυγδαλιά, αλλού πορτοκαλιά, αλλού γαρδένια, αλλού κρίνο, αλλού αθάνατος βασιλικός κ.ο.κ. Ας ελπίσουμε ότι ο καλός Θεός θα μας αξιώσει μια μέρα να δούμε και στη Δυτική Αφρική πολλά δέντρα καρποφόρα και αειθαλή, και να μυρίσουμε πολλά ευωδιαστά κρίνα πάντοτε προς Δόξαν Κυρίου.

Επιμέλεια:
Αικατερίνη Χ. Ιωάννου
Μεταπτυχιακή φοιτήτρια ΠΤΔΕ
Πανεπιστημίου Αθηνών

ΔΩΡΟ ΒΑΠΤΙΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΑΠΟ Τ'ΑΛΛΑ...

Η μικρή Ελένη μόλις 5 μηνών, «εργάστηκε» ιεραποστολικά και έστειλε πλουσιοπάροχα την αγάπη της στα παιδιά του Καμερούν. Πώς κατάφερε ένα μωρό να συμπαρασταθεί και να γίνει συνεργάτης των ιεραποστόλων;

Και όμως είναι αλήθεια ότι, η Αγάπη και μάλιστα η χριστιανική αγάπη δεν περνά κρίση, γιατί πάντα ανακαλύπτει τρόπους να στηρίζει τα θεάρεστα έργα.

Η μικρή Ελένη και οι γονείς της Ευαγγελία και Σαράντος, προτίμησαν το ευχαριστήριο δωράκι που θα της πρόσφεραν οι φίλοι και οι συγγενείς καλεσμένοι στην βάπτισή της, να το χαρίσουν στο Ορθόδοξο ιεραποστολικό κλιμάκιο του Καμερούν.

Έτσι σε συνεργασία με τον Σύλλογό μας η έμπρακτη αυτή αγάπη έφτασε στα χέρια του Σεβ. Μητροπολίτη Καμερούν κ.κ.Γρηγορίου ως οικονομική ενίσχυση στον τιτάνιο αγώνα που κάνει για να μεταφέρει το λυτρωτικό μήνυμα του Ζώντος Χριστού στους Αφρικανούς του Καμερούν, πασχίζοντας ταυτόχρονα να ανακουφίσει τον ανθρώπινο πόνο και να τους δημιουργήσει βιώσιμες συνθήκες ζωής.

Στιγμιότυπο από την επίσκεψη του Σεβ. Καμερούν στα γραφεία μας στην Κυψελη

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Καμερούν κ.κ.Γρηγόριος επισκέφθηκε το Σύλλογό μας στις 25 Ιουνίου, μας ενημέρωσε για το πλούσιο πνευματικό και Φιλανθρωπικό έργο της Ορθόδοξης Ιεραποστολής

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Καμερούν κ. Γρηγόριος κατά την επίσκεψή του στα γραφεία του Ομίλου μας καθώς λαμβάνει την οικονομική ενίσχυση από την Πρόεδρο του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. κα Μαρία Γεωργούλα.

της ποιμαντικής του περιφέρειας καθώς και για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει. Επίσης παρέλαβε από την πρόεδρο του Ομίλου μας κα Μαρία Γεωργούλα το δώρο της νεοφώτιστης Ελένης.

Ευχόμαστε λοιπόν στην νεοφώτιστη υγεία και θείο φωτισμό, ώστε να ακολουθεί σε όλη της τη ζωή το δρόμο της αληθινής προόδου και να δώσει ο Θεός να βρεθούν κι άλλοι μιμητές της ευάρεστης πράξης της.

Σε μια ιεραποστολική μητρόπολη, όπως είναι η Κένυα, η μεγαλύτερη στο χώρο του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, ο Επίσκοπός της κ.Μακάριος ταξιδεύει από το πρωί μέχρι το βράδυ για να μπορέσει να εξασκήσει τα πνευματικά και λειτουργικά του καθήκοντα...

KENYA

...Ταξιδεύοντας με το αυτοκίνητο, πολλές φορές λόγω της κακής κατασκευής των δρόμων και των καταρρακτωδών βροχών δεν μπορεί να φθάσει στο τελικό προορισμό του. Τότε αφήνει το αυτοκίνητο σε ένα μέρος και αρχίζει την περιοδεία. Περπατά ώρες, μέσα στην βροχή και μέσα στον ήλιο, για να επισκεφθεί και την πιο απομακρυσμένη εστία των αδελφών μας ιθαγενών ορθοδόξων.

Είναι μεγάλη η χαρά που αισθάνονται οι άνθρωποι αυτοί, οι οποίοι κυριολεκτικά βρίσκονται στο πουθενά και τους επισκέπτεται ο Επίσκοπός τους. Βάζουν στο λαιμό φανταχτερές κορδέλες, ευτελείς και ίσως κακόγουστες για μας, αλλά με τόση μεγάλη σημασία για εκείνους. Οι κορδέλες αυτές είναι η ύψιστη τιμή για έναν συνάνθρωπο της περιοχής τους.

Το φωτογραφικό υλικό εστάλη στον Όμιλό μας
Επιμέλεια: Μαρία Σταυρια

ΑΝΟΙΧΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΣΤΙΣ ΠΛΕΟΝ ΑΠΟΜΑΚΡΥΣΜΕΝΕΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΗΣ ΚΕΝΥΑΣ

Στην περιοχή Λότουα κατοικεί η φυλή των Τουρκάνα. Είναι από τα πλέον απομακρυσμένα και φτωχά μέρη της ερήμου, κοντά στα σύνορα της Αιθιοπίας & του Σουδάν. Στη Θ.Λειτουργία που τέλεσε ο επίσκοπος, με ικανοποίηση διαπίστωσε ότι, παρόλη την πείνα που υφίστανται οι άνθρωποι αυτοί, τόσο ο όρθρος όσο και η Θ.Λειτουργία τελέστηκαν στην τοπική διάλεκτό τους.

Ο Επίσκοπος προσφέρει τρόφιμα, είδη ένδυσης και υπόδησης, στους χριστιανούς και μη, της Φυλής Τουρκάνα.

Στις συνθήκες, στις οποίες διαβιούν οι άνθρωποι, στις πλέον απομακρυσμένες περιοχές της Κένυας, είναι αδιανόητο να τις συλλάβει ο νους, με τα δικά μας δεδομένα. Και όμως, οι άνθρωποι αυτοί αγωνίζονται, ελπίζουν και ζουν μέσα στη χαρά του ευαγγελικού λόγου της Αναστάσεως.

από τον Μητροπολίτη Κένυας κ.κ.Μακάριο.
νού – Ταμίας Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ ΜΠΑΛΑΦΑ (1947-2012)

Μία πολύτιμη συνεργός ἐν Κυρίῳ στό Ἱεραποστολικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας ἦταν καί ἡ Πανωραία Μπαλάφα. Ἦταν ἀπό τά πρόσωπα ἐκεῖνα που, δυστυχώς, λιγοστεύουν ὅλο καί περισσότερο στήν ἐγωκεντρική ἐποχή μας. Ἦταν ἀπό τούς ἀνθρώπους ἐκείνους πού σημαδεύουν τήν ἐποχή πού διαβαίνουν. Στήν ἐπίγεια ζωή της ἤξερε μόνο νά προσφέρει στούς ἄλλους καί αὐτό τό ἔκανε πάντα μέ χαρά καί χαμόγελο παρόλη τήν σοβαρή ἀναπηρία της καί τά συνεχή προβλήματα τῆς ὑγείας της.

Ἡ Πανωραία Μπαλάφα γεννήθηκε στίς 1.3.1947 στήν Κόρινθο. Μετά τήν ὁλοκλήρωση τῶν σπουδῶν της στό ἑξατάξιο Γυμνάσιο Κορίνθου, φοίτησε γιά τρία χρόνια (1965-1968) στή σχολή τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ στήν Ἀθήνα. Στή συνέχεια ὑπηρέτησε στό νοσοκομεῖο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (1968-1972), στό νοσοκομεῖο «Ἅγιος Σάββας» στήν Ἀθήνα (1972-1980) καί στό γενικό Νοσοκομεῖο Ἀθηνῶν «Ἀλεξάνδρα» (1980-1986) ἕως τήν συνταξιοδότηση της.

Το 1982 ὑπῆρξε σημαντικός σταθμός στή ζωή της διότι γεννήθηκε ὁ Ἄγγελος, ὁ υἱοθετημένος υἱός της, τοῦ ὁποίου καί ἀνέλαβε ἐξ ὁλοκλήρου τή φροντίδα, λόγῳ τοῦ προβλήματος ὑγείας πού εἶχε.

Πέρασε ἀπό δύσκολες καταστάσεις χωρίς ὅμως νά ἐπηρεασθῆ ἡ βαθειά ἀνθρωπιά της. Ἀγνοοῦσε τίς ἐντυπώσεις καί τίς κοινωνικές προκαταλήψεις. Ἁπλά ἀναζητοῦσε πάντοτε νά γίνεται τό καλό καί τό θέλημα τοῦ Θεοῦ μέ ἀγάπη καρδιάς καί ἀφοσίωση. Προτιμοῦσε ἀπό τή δόξα τῶν ἀνθρώπων τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

Στή ζωή της ἐφάρμοσε μέ ἀσκητική αὐστηρότητα τό «οὐκ ἦλθον διακονηθῆναι, ἀλλά διακονῆσαι». Τά τελευταῖα εἴκοσι πέντε χρόνια τῆς ζωῆς της ἦταν ἑκουσίως ἐπιστρατευμένη στή διακονία διαδόσεως τῆς ὀρθόδοξης μαρτυρίας στήν Κορέα. Στενή συνεργάτης τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου (πρώην Κορέας) Πισιδίας π. Σωτηρίου, ἐργάστηκε ἀκαταπόνητα γιά τήν ἐν Κορέᾳ Ἐκκλησία.

Ἡ βαθιά πίστη της στό Θεό καί ἡ μεγάλη ἀγάπη της πρός το ἱεραποστολικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τήν ἔκανε νά ἀντιμετωπίζει πάντα μέ αἰσιοδοξία τίς δύσκολες προσωπικές καί ἱεραποστολικές καταστάσεις. Στίς 7.12.2012 παρέδωσε τήν ψυχή της στόν Κύριο, τόν ὁποῖο ὑπηρέτησε μέχρι τέλους τῆς ζωῆς της.

Ἡ ἐξόδιος Ἀκολουθία ἐψάλη στόν Ἱ. Ναό Ἀποστόλου Παύλου στήν Κόρινθο.

Στήν ἐπικήδεια προσλαλιά του, ὁ π. Δανιήλ Ἀεράκης εἶπε, μεταξύ τῶν ἄλλων: «Ἡ ζωή εἶναι ὡραία. Ἡ αἰώνια ζωή εἶναι πανωραία. Ἦταν ὡραία ψυχή ἡ Πανωραία, Ἦταν στολισμένη μέ τά στολίδια τῶν ἀρετῶν. Εἶχε κάλλος ψυχῆς, ὅπως τό περιγράφει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Τί ἐστι κάλλος ψυχῆς; Σωφροσύνη, ἐπιείκια, ἐλεημοσύνη, ἀγάπη, φιλαδέλφεια, φιλοστοργία, νόμου πλήρωσις». Σέ συλλπητήριο γράμμα του πρός τό Ἵδρυμα, ἡ Α.Θ.Π, ὁ οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος γράφει:

«Πλήρεις συγκινήσεως καί ἀναμνήσεων προαγόμεθα ὅπως ἐκφράσωμεν ὑμῖν τά συλλπητήρια τῆς Μητρός Ἐκκλησίας καί ἡμῶν προσωπικῶς διά τήν κοίμησιν τῆς προσφιλοῦς συνεργάτιδος ὑμῶν ἀειμνήστου Πανωραίας Μπαλάφα, πολλά προσενεγκούσης κατά τήν ἐπίγειον ζωήν αὐτῆς εἰς τό Πατριαρχικόν Ἵδρυμα Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ἄπω Ἀνατολῆς». Δεόμεθα, καθώς προνοεῖ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν, ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἐν σκηναῖς δικαίων καί ἐν χώρᾳ ζώντων.

Ὁ Ἱεραπόστολος Σεβασμιώτατος Κορέας Ἀμβρόσιος γράφει: «Τά μέλη τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας Κορέας πενθοῦν γιά τήν ἀπώλεια τῆς ἀείμνηστης ἀδελφῆς Πανωραίας. Μέ τό ἄκουσμα τῆς κοιμήσεώς της τελέσθηκε Τρισάγιον καί ἔγινε ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰδική μνεία τῆς τετιμημένης διακονίας της πρός τήν ἐκκλησίαν μας.

Θα εἴμαστε εὐγνώμονες ἐσαεί γιά τούς μεγάλους κόπους τῆς θυσιαστικῆς ἀγάπης της καί της ἀνεκτίμητης βοήθειας πού μᾶς πρόσφερε. Θά τήν μνημονεύουμε δέ πάντοτε στήν Ἁγία Ἀναφορά μεταξύ τῶν πολύτιμων εὐεργετῶν μας. Ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη της καί παράδειγμα πρός μίμηση ἡ ἅγια βιοτή της».

Μ.Γ
Πηγή: Περιοδικά: «Πάντα τά Ἔθνη» και «Ὁδοιπορικό»

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης π. Σωτήριος Τράμπας μέ τήν Πανωραία Μπαλάφα (δεξιά), και τόν γυιό τῆς Ἄγγελο (ἀριστερά)

ΤΟ ΤΣΟΥΓΚΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΑΥΓΟΥ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε και φέτος στην Κατασκήνωση της «Αγίας Ταβιθά» στην Αράχωβα η εκδήλωση του «Τσουγκρίσματος του κόκκινου αυγού» την Κυριακή 26 Μαΐου. Η διοργάνωση κι ο εορτασμός είχε μεγάλη επιτυχία! Η συμμετοχή των συνεργατών & φίλων της εξωτερικής Ιεραποστολής από Αθήνα αλλά και από τα επαρχιακά παραρτήματα του Ομίλου μας ήταν μεγάλη.

Μέσα στην ατμόσφαιρα της φυσικής ανοίξεως του Παρνασσού, πλαισιωμένοι από πνευματικούς οδηγούς , κληρικοί και λαϊκοί εορτάσαμε με ξεχωριστό τρόπο το μήνυμα της λυτρωτικής Πασχαλινής χαράς.

Ευχαριστούμε θερμά τις θυγατέρες της οικογενείας της «Αγίας Ταβιθά» που διάνθισαν μουσικά την εκδήλωση με Αναστάσιμους ύμνους και τραγούδια.

ΤΣΑΪ ΜΕ ΠΝΕΥΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Ζώντας το ελπιδοφόρο μήνυμα της Αναστάσεως του Κυρίου μας, συνεργάτες του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. και Συλλόγου «Φίλες των Κατασκηνώσεων Αγίας Ταβιθά» συναντήθηκαν την 1η Ιουνίου στην κεντρική αίθουσα του Ομίλου μας στην Κυψέλη για ένα «τσάι με πνεύμα αλληλεγγύης». Ιδιαίτερη ευλογία στην εκδήλωση αυτή αποτέλεσε η παρουσία του Σεβ. Μητροπολίτου Πισιδίας, υπέρτιμου και εξάρχου Σίδης και Αττάλειας, κ.κ. Σωτήριου (Τράμπα) ο οποίος μετέφερε στους παρευρισκομένους ιεραποστολικά νέα από την Άπω & Εγγύς Ανατολή.

Επίσης από την αρχηγό της Κατασκηνώσεως «Αγίας Ταβιθά», κα Άννα Βρανά, γεωπόνο, τονίστηκε ότι το φετινό καλοκαίρι θα πρέπει να είναι για όλους μας, μία ευκαιρία πνευματικής εγρήγορσης και όχι νωθρότητας, στηρίζοντας τις αφιερωμένες αδελφές της «Αγίας Ταβιθά», με την συμμετοχή μας σε όλες τις καλοκαιρινές δραστηριότητες της κατασκήνωσης στην Αράχωβα, όχι μόνο για τον προσωπικό πνευματικό ανεφοδιασμό μας, αλλά και για να τονωθεί το πνεύμα αλληλεγγύης που χρειάζεται να έχουμε οι συνεργάτες των δύο Συλλόγων. Με δεδομένο ότι η πίστη στον αναστημένο Κύριο, μας συγκεντρώνει και γίνεται ο κοινός παρονομαστής για να πλαισιώνουμε έργα όπως ο Π.Χ.Ο.Ο.Ι. και οι «Φίλες της Κατασκηνώσεως Αγία Ταβιθά», αυτή η συμμετοχή μας κρίνεται απαραίτητη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΘΗΒΩΝ, ΛΕΙΒΑΔΙΑΣ, ΙΤΕΑΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΣΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΡΙΜΗΝΟΥ

Κατά το Β΄ τρίμηνο του 2013 τα επαρχιακά Παραρτήματα του Ομίλου μας, Λειβαδιάς, Θήβας, Ιτέας και Χρισσού συνέχισαν την προσφορά τους στην ιεραποστολική προσπάθεια ενισχύοντας οικονομικά:

- **την Ορθόδοξη Αρχιεπισκοπή Κένυας**
- **την Ι.Μητροπόλη Βερατίου & Κανίνης**
- **τον Επίσκοπο Κατάγκας κ. Μελέτιο, ιεραπόστολο στο Κονγκό**
- **τον ιεραπόστολο π.Ερμόλαο Ιατρού της Ορθόδοξης Εκκλησίας Αγ.Νεκτάριος στην περιοχή Blantyre-Malawi στην Κεντρική Αφρική.**

Η προσφορά τους αυτή απάλυνε τον πόνο και την στεναχώρια των ιεραποστόλων, οι οποίοι βρίσκονται, όσο ποτέ άλλοτε, σε δεινή οικονομική κατάσταση αναζητώντας «καλούς Σαμαρείτες» να τους στηρίξουν στο έργο αγάπης και ευαγγελισμού που επιτελούν.

Η ΣΤΑΥΡΩΜΕΝΗ ΑΓΑΠΗ

Διάλεξη ενώπιον δυόμιση χιλιάδων φοιτητριών και αρκετών καθηγητών έδωσε στις 23 Μαΐου ο Μητροπολίτης Κορέας Αμβρόσιος ύστερα από πρόσκληση που του απηύθυνε το Ewha Womens University. Θέμα της ομιλίας του ήταν: «Η σταυρωμένη αγάπη θα σώσει τον κόσμο». Κατά την διάρκεια της διάλεξης σε γιγαντοοθόνη προβλήθηκε ο ύμνος της Αγάπης του αποστόλου Παύλου και εικόνες του Χριστού και της Σταυρώσεως, καθώς και φωτογραφίες της Ακρόπολης και του Ερεχθείου με τις Καρυάτιδες.

Να σημειωθεί ότι η Ιερά Μητρόπολη Κορέας δέχεται σχεδόν σε εβδομαδιαία βάση ανάλογες προσκλήσεις για διαλέξεις περί Ορθόδοξης Εκκλησίας σε διάφορα Πανεπιστήμια, Θεολογικά Σεμινάρια και άλλα Επιστημονικά Ιδρύματα της Κορέας.

Η ιδιαιτερότητα της διαλέξεως στο Ewha Womens University έγκειται στο γεγονός ότι για πρώτη φορά πραγματοποιήθηκε σε τόσο πολυπληθές ακροατήριο κάτι παρόμοιο από πλευράς Ορθοδόξου Εκκλησίας στην Κορέα. Το ευχάριστο ήταν ότι πολλοί από τους παρευρισκόμενους καθηγητές εξέφρασαν την επιθυμία να επισκεφθούν με φοιτήτριές τους τον Καθεδρικό Ναό του Αγίου Νικολάου στα πλαίσια μαθήματός τους.

Ακολουθεί η ομιλία του Μητροπολίτη Αμβροσίου προς τις φοιτήτριες, που, αξίζει να σημειωθεί, σε ποσοστό περίπου 90% δεν ανήκουν σε κάποια θρησκεία

Ελλογιμώτατοι κύριοι συνάδελφοι, αγαπητές μου φοιτήτριες,

Ίσως μερικές ακούτε σήμερα για πρώτη φορά ότι υπάρχει Ορθόδοξη Εκκλησία στην Κορέα. Και για πρώτη φορά βλέπετε ορθόδοξο επίσκοπο. Και, συνεπώς, δικαιολογημένα αναρωτιέστε ίσως τι είναι η Ορθόδοξη Εκκλησία.

Ἐπειδή ο χρόνος δεν μας επιτρέπει να κάνουμε ιστορικές επεξηγήσεις, γι' αυτό θα σας πω μόνον ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν είναι μια Εκκλησία που ιδρύθηκε πρόσφατα. Η Ορθόδοξη Εκκλησία έχει δύο χιλιάδες χρόνια αδιάκοπη ιστορία και παράδοση. Είναι η συνέχεια της Εκκλησίας που ίδρυσε ο Χριστός και στην συνέχεια εργάστηκαν για την εξάπλωσή της οι Απόστολοί Του στα Ιεροσόλυμα, στην Παλαιστίνη, στην Αντιόχεια, στην Ελλάδα, στην Μ. Ασία, στην Ιταλία κ.λπ. Την Εκκλησία μου π.χ. την ίδρυσε ο Απόστολος Παύλος όταν ήρθε το 50 μ.Χ. στην Αθήνα.

Ανέφερα την Αντιόχεια. Όπως είναι γνωστόν από το βιβλίο των Πράξεων (11:26), στην Αντιόχεια της Συρίας ονομάστηκαν οι μαθητές του Χριστού για πρώτη φορά «Χριστιανοί». Μ' άλλα λόγια στην περιοχή που σήμερα γίνεται ένας τόσο φοβερός και άδικος πόλεμος, με θύματα κυρίως τους Ορθόδοξους Χριστιανούς, υπήρχαν από τον πρώτο αιώνα μ.Χ. Χριστιανοί. Σήμερα δυστυχώς φανατισμένοι Μουσουλμάνοι καίνε τα σπίτια και τις εκκλησίες τους και σκοτώνουν αθώο άμαχο πληθυσμό. Γι' αυτό και πολλοί φεύγουν από την πατρίδα τους. Σύμφωνα με τις αναλύσεις των ειδικών, εάν συνεχισθεί αυτή η κατάσταση, ο Χριστιανισμός στη Συρία κινδυνεύει να εξαφανισθεί. Πρόσφατα δύο Ορθόδοξους Επισκόπους, που προσπαθούσαν να δώσουν ανθρωπιστική βοήθεια στα θύματα του πολέμου, τους συνέλαβαν οι αντάρτες και μέχρι σήμερα αγνοείται η τύχη τους.

Σας έκανα λόγο γι' αυτή την θλιβερή ιστορία γιατί θέλω να τονίσω τη μεγάλη σημασία που έχει η χριστιανική αγάπη για την ειρήνη, τη δημοκρατία και την ευημερία των ανθρώπων σ' όλο τον κόσμο.

Βεβαίως, όταν μιλάμε για αγάπη, μιλάμε για τη σταυρωμένη αγάπη. Για την αγάπη που μας δίδαξε ο Χριστός, όχι μόνον με τον λόγο Του, αλλά κυρίως με την σταυρική Του θυσία. Η αγάπη που θα σώσει τον κόσμο δεν είναι μια αφηρημένη αγάπη, μια ιδέα, αλλά είναι ένα Πρόσωπο γιατί «ο Θεός αγάπη εστι». Η χριστιανική αγάπη «πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει» (2 Κορ. 13:7). Η χριστιανική αγάπη είναι συνώνυμη με την λέξη θυσία. Χωρίς θυσία δεν υπάρχει αληθινή αγάπη.

Σ' ένα βιβλίο του 4ου αιώνα, που λέγεται Γεροντικό και περιγράφει την ζωή των χριστιανών ασκητών που ζούσαν στην έρημο της Αιγύπτου, της Παλαι-

στίνης και του Σινά, αναφέρεται και το εξής πολύ χαρακτηριστικό:

Ρώτησαν κάποτε έναν μοναχό:

«Αββά τι σημαίνει αληθινή αγάπη»;

Κι εκείνος απάντησε:

«Αγάπη είναι να δεις στον δρόμο έναν λεπρό (έναν που υποφέρει από καρκίνο η από aids θα έλεγε εάν ζούσε σήμερα) και ευχαρίστως να του δώσεις το δικό σου υγιές σώμα και να πάρεις το άρρωστο δικό του»!

Στην Αθήνα, πάνω στην Ακρόπολη και δίπλα από τον Παρθενώνα, υπάρχει το Ερεχθείο, ναός ιωνικού ρυθμού. Στο ναό αυτό υπάρχουν έξι πανέμορφα αγάλματα νεαρών γυναικών, που ονομάζονται Καρυάτιδες. (Δυστυχώς σήμερα μία βρίσκεται στο Βρετανικό Μουσείο, γιατί την έκλεψε ο Λόρδος Έλγιν, αρχές 19ου αι.) Οι Καρυάτιδες δυόμιση χιλιάδες χρόνια κρατούν αντί για κίονες την οροφή του ναού για να μην καταρρεύσει. Οι Καρυάτιδες είναι το διαχρονικό σύμβολο της θυσιαστικής αγάπης των γυναικών προς την κοινωνία. Στη σύγχρονη παγκόσμια πνευματική και οικονομική κρίση οι γυναίκες ως αδελφές, μητέρες και γιαγιάδες έχουν πολύ σπουδαίο ρόλο για να μη καταρρεύσει, αλλά να σωθεί ο κόσμος.

Αγαπητές μου φοιτήτριες,

Σας παρακαλώ μη ξεχνάτε τις Καρυάτιδες και το δικό σας, ως γυναίκες, μεγάλο χρέος.

Σας παρακαλώ μη ξεχνάτε ότι η κοινωνία μας για να ορθοποδήσει και να παραμείνει αναστημένη χρειάζεται και την δική σας θυσιαστική αγάπη.

Σας παρακαλώ μη ξεχνάτε ότι ο δρόμος για τη σωτηρία του κόσμου πέρασε κάποτε από την Via Dolorosa και τον φρικτό Γολγοθά.

Χριστός Ανέστη!

Σας ευχαριστώ θερμώς.

† Ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος»

πηγή: http://www.amen.gr/article14184#sthash.Sz1g61a9.dpuf»

Η ΒΑΠΤΙΣΗ ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΤΗΣ ΜΟΖΑΜΒΙΚΗΣ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΟΖΑΜΒΙΚΗΣ Κ. ΙΩΑΝΝΗ

Με την άδεια και την ευλογία του Μητροπολίτου Πειραιώς Σεραφείμ, ο Επίσκοπος Μοζαμβίκης Ιωάννης τέλεσε στις 29/6/2013, κατά τη διάρκεια Αγρυπνίας στον παλαιό Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Καραβά στον

Πειραιά, την βάπτιση του βουλευτή της Μοζαμβίκης Zacarias Jose. Ο νεοφώτιστος Ορθόδοξος αφρικανός Χριστιανός, ο οποίος έλαβε το όνομα Ζαχαρίας - Θεόδωρος, κατηχήθηκε από τον Επίσκοπο Μοζαμβίκης στη χώρα του, αλλά είχε εκφράσει την επιθυμία του να βαπτισθεί στην Ελλάδα.

Έτσι, με την ευκαιρία της ολομέλειας της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας στην Αθήνα αυτές τις μέρες, προγραμματίστηκε το μυστήριο της Βαπτίσεώς του με αναδόχους τον ορθόδοξο βου-

λευτή της Ουγκάντας Theodore Sekikubo, ο οποίος είναι μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής Συνεργασίας της Δ.Σ.Ο. με το Παναφρικανικό Κοινοβούλιο, και την ελληνοαμερικανίδα βουλευτή της Πολιτείας Νιου Χάμσαϊαρ Ευσταθία Μπούρα.

Ο Επίσκοπος Μοζαμβίκης Ιωάννης μίλησε με θερμά λόγια για τον βουλευτή, ορθόδοξο χριστιανό πλέον, Ζαχαρία-Θεόδωρο, λέγοντας πως έχουν άψογη και αποδοτική συνεργασία για το καλό του λαού της Μοζαμβίκης. Επίσης, ο κ. Ιωάννης ευχαρίστησε τον Μητροπολίτη Πειραιώς Σεραφείμ για την κανονική άδεια που του παραχώρησε, αλλά και τον εφημέριο του Ναού π. Σπυρίδωνα Τσιμούρη.

Πηγή : http://synodoiporia.blogspot.com/2013/06/blog-post_2492.html

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΚΕΝΥΑΣ

Ἀγαπητοί ἐν Κυρίῳ ἀδελφοί,

Ἡ τριακονταετής, ἐν τῇ Ἠπείρῳ τῆς Ἀφρικής, διακονία μου, ὑπῆρξεν δι'ἐμέ τό πολυτιμότερον δῶρον, τό ὁποῖον καί ἐχάρισεν ἡ ἄκρα συγκατάβασις καί ἀγάπη τοῦ Κυρίου. Ἡ δική Σας πάντοτε σκέψις καί προσευχή μέ ἐνίσχυσαν εἰς τό ἔργον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῶν φυλῶν τῆς Ἀφρικῆς. Τα μηνύματά Σας αὐτά μοῦ ἔδωσαν σημεῖα ἐλπίδας καί, ἀκόμη μέ ἐνδυνάμωσαν εἰς τό δύσκολον ἀλλ'εὐλογημένον ἔργον, πρός δόξαν Κυρίου καί τῆς Ἐκκλησίας Του. Διά τοῦτο σπεύδω νά Σᾶς εὐχαριστήσω ἐκ βάθους καρδίας καί νά ζητήσω ταπεινῶς, ἵνα συνεχίσητε προσευχόμενοι διά τήν προαγωγήν καί πρόοδον τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ μηνύματος ἀγάπης, σωτηρίας καί ἀναστάσεως τῶν ψυχῶν.

Ἐν Χριστῷ εὐχέτης

Ὁ Κένυας Μακάριος

† ὁ Κένυας Μακάριος

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΒΕΡΑΤΙΟΥ

IGNATI
MITROPOLITI I BERATIT, VLORËS & KANINËS
MITROPOLIA E SHENJTË
BERAT ALBANIA

Πρός τόν Πανελλήνιον Χριστιανικό Ὅμιλο Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς

«Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τέ καί γῆ καί τά καταχθόνια».
Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός

Ἀγαπητοί ἐν Κυρίῳ ἀδελφοί,

Κατά τήν ἱεράν, πανηγυρικώτατην καί πλημμυρισμένην ἀπό τό ἅγιον φῶς, ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως, ἐπικοινωνῶν πνευματικῶς μετά τῆς ὑμετέρας ἀγάπης καί προσφθεγγόμενος χαρμοσύνως τόν νικητήριον παιᾶνα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

εὔχομαι ὑγείαν τήν κατ'ἄμφω καί μακροβιότητα, καί προσφέρω, ὡς ἄλλην πνευματικήν ἀνθοδέσμην, τους ἐπίκαιρους καί ζωηρρύτους λόγους τοῦ ἁγίου Συμεών τοῦ Νέου Θεολόγου: «Τό φῶς πού ἀνέβλυσε ἀπό τό κενό μνημεῖο, τό ἀναστάσιμο φῶς, διαλύει τό σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας μέσα κί ἔξω ἀπό τήν καρδιά μας. Αὐτό μᾶς περιλάμπει, αὐτό μᾶς κάνει νά ὁμιλοῦμε σωστά, νά ἐνεργοῦμε σωστά καί νά ὁδηγούμαστε στήν τελειότητα».

Ἐπί δέ τούτοις διατελῶ μετά πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ ἀναστάντι ἀγάπης καί τιμῆς.

† Ὁ Βερατίου, Αὐλῶνος καί Κανίνης Ἰγνάτιος

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΚΟΡΕΑΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ

ECUMENICAL PATRIARCHATE
한국 정교회 대교구
ORTHODOX METROPOLIS OF KOREA
THE METROPOLITAN

Ἀγαπητοί μας ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ὅταν γύρω μας ἀκούγονται πόλεμοι καί «ἀκοές πολέμου» (Μτ. 24:6) καί μνημόνια ἤ διάφορα ἄλλα προβλήματα μᾶς πολορκοῦν, τότε τά λόγια αὐτά τοῦ Χριστοῦ μποροῦν νά μᾶς βοηθήσουν νά μή γονατίσουμε ἀπό τίς δυσκολίες καί τόν φόβο.

Θαρσεῖτε! Τήν νύχτα τῶν δοκιμασιῶν θά διαδεχθεῖ ἡ λαμπρή καί ἀνέσπερη ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως. Τήν ταλαιπωρία τοῦ σκληροῦ χειμώνα θά ἐπακολουθήσει ἡ γλυκειά ἄνοιξη. Τήν ἀστάθεια θά ἀντικαταστήσει ἡ εὐστάθεια. Γιατί ὁ ἀναστάς Κύριος εἶναι ἡ μόνη ἄγκυρα ἐλπίδος, ἥν οἱ πιστοί κατέχοντες, ἀγαλλόμεθα.

Ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Πισιδίας π. Σωτήριο, τούς ἀδελφούς Κορεάτες Κληρικούς, τους Μοναχούς, τίς Μοναχές καί ὅλους τούς ἐκλεκτούς συνεργούς μας ἐν Κυρίῳ δεχθεῖτε ἀπό τήν μακρινή Κορέα τό ἐλπιδοφόρο:

Χριστός Ἀνέστη!

(Κριστοκεσό Πουχοάλ Χασιοσουμνιντά)

Σᾶς παρακαλῶ θερμῶς εὔχεσθε γιά τήν ἐν Κορέᾳ Ἐκκλησία μας.

Μετά πολλῆς ἀγάπης ἐν Χριστῷ Αναστάντι

† ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΙΧΑΛΟΥΠΟΛΕΩΣ & ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ

Kisha Orthodhokse Autoqefale e Shqipërisë
Akademia Teologjike "Ngjallja e Krishtit"
Shën Vlash, Durrës

Χριστός Ἀνέστη

Η ιστορία της ανθρωπότητας δεν έχει γνωρίσει άλλον άνθρωπο, εκτός του Ιησού, ο οποίος να έχει πολεμηθεί και να πολεμιέται τόσο πολύ. Η ιστορία της ανθρωπότητας δεν έχει, ούτε και επρόκειτο να έχει άλλο πρόσωπο, εκτός από τον Χριστό, ο οποίος να έχει θριαμβεύσει επί του θανάτου και του Διαβόλου. Η ιστορία της ανθρωπότητας δεν έχει βγάλει, ούτε πρόκειται να βγάλει άλλο πρόσωπο εκτός από τον Χριστό, που να αγαπάει τόσο πολύ την ανθρωπότητα (και εσένα), ώστε να πεθάνει γι'αυτήν (και για σένα).

Ας εμπιστευτούμε τα πάντα σε Εκείνον για να απολαύσουμε μαζί Του τη χαρά της Αναστάσεως.

Χρόνια πολλά και ευλογημένα!

Μετά πολλής της εν Χριστώ αγάπης

† ο Απολλωνίας Νικόλαος

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΑΣΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΣΕΧΙΑΣ ΚΑΙ ΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ,

Μητροπολίτης Μιχαλουπόλεως και Κασσοβίας

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2013

Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωή χαρισάμενος.

Αγαπητοί αδελφοί,

Ευλογημένη εορτή της αληθινής ελευθερίας, την οποία μας χάρισε ο Θεός διά του Υιού Του, και εύχομαι ολοκαρδίως ανανέωση των ψυχικών και σωματικών δυνάμεων.

† Ο Μιχαλουπόλεως και Κασσοβίας Γεώργιος

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Π. ΕΡΜΟΛΑΟΥ ΑΠΟ ΜΑΛΑΟΥΙ

Πρός τον κο Γρηγόριο Τσίγκα, ταμία του Παραρτήματος Εξωτερικής Ιεραποστολής Χρισσού του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Αδελφοί μου Χριστός Ανέστη,

Σας γράφω από το Μαλάουι για μία ακόμα φορά να σας κάνουμε κοινωνούς και συμμέτοχους στο μικρό έργο που επιτελείται με τη χάρη του Θεού και προς Δόξαν Του, με την ευλογία και ευχή του άξιου ποιμενάρχου μας κ.κ Ιωακείμ.

Έτσι λοιπόν τα χαρμόσυνα νέα είναι ότι αμέσως μετά το Πάσχα, ξεκινήσαμε ιεραποστολικές περιοδείες σε όλες τις ενορίες που έχουν ιδρυθεί εώς τώρα. Ο σκοπός μας ήταν να κάνουμε ομαδικές βαπτίσεις σε κάθε περιοχή, σε κάθε ενορία, ώστε να αυξηθεί το ποίμνιο και να δοξάζεται και λατρεύεται ο Τριαδικός μας Θεός στίς Ορθόδοξες εκκλησίες του Μαλάουι από τους νεοφώτιστους μα και τους παλιούς χριστιανούς. Βέβαια αυτό αποτελεί μεγάλη ευθύνη και πάντα θα ζητάμε τις προσευχές σας ώστε ο Θεός να μας φωτίζει να κάνουμε σωστές επιλογές και να τον διακονούμε ευχαριστώντας τον και επιτελώντας το Άγιο θέλημα Του.

Η αλήθεια είναι ότι για να κάνουμε ομαδικές βαπτίσεις, πρέπει να μείνουν το λιγότερο ένα χρόνο ως κατηχούμενοι και μετά αν δούμε ότι είναι ειλικρινείς τους βαφτίζουμε. Έτσι έγινε και φέτος. Είχε περάσει πολύς καιρός από τις τελευταίες βαπτίσεις. Φανταστείτε τη χαρά των Χριστιανών! Τραγουδούσαν και έψαλναν. Μας υποδέχονται με χαρούμενα πρόσωπα και γεμάτοι προσμονή. Σε ορισμένες περιοχές όπου δεν έχει χτιστεί ακόμα εκκλησία με εσωτερικό βαπτιστήριο, πηγαίνουμε στα ποτάμια. Προσπαθούμε να είμαστε καλά οργανωμένοι, ώστε να προλάβουμε εως το τέλος της μέρας να έχουμε ολοκληρώσει τα μυστήρια των βαπτίσεων και των γάμων. Έτσι πάντοτε στην ομάδα μας είναι και οι τρεις ιθαγενείς ιερείς μας, ο πατέρας Νικόδημος, ο π. Νεκτάριος και ο π. Ιεζεκιήλ. Με την δική τους συμμετοχή και βοήθεια και με την οργάνωση των κατηχητών, προλαβαίνουμε τελικά στο τέλος της μέρας να εκτελέσουμε το καθήκον μας και να βαπτίσουμε και παντρέψουμε όσους το επιθυμούν. Επιστρέφοντας στη βάση μας έχουμε όλοι, ιερείς, κατηχητές και νεοφώτιστοι πολλή χαρά και ευγνωμοσύνη για τις ευλογίες που μας δίνει ο πανάγαθος Θεός.

Σας ευχαριστούμε και εσάς αδερφοί μου, που πάντοτε είστε στο πλευρό μας και μας βοηθάτε.

Με αγάπη Χριστού σας ασπάζομαι.

Ιερέας Ερμόλαος, από Ιεραποστολή Μαλάουι

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΟΡΘΟΔ. ΕΝΟΡΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Προς τον «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΟΜΙΛΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ»

Parafia Prawosławna Świętych Równych Apostołom Konstantyna i Heleny
Pl. Świętych Konstantyna i Heleny 1
59-900 Zgorzelec
POLAND

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές
εν Χριστώ, Χριστός Ανέστη!
«Αναστάσεως ημέρα, λαμπρυνθώμεν λαοί˙
Πάσχα, Κυρίου Πάσχα˙ εκ γαρ θανάτου προς ζωήν και εκ γης προς ουρανόν, Χριστός ο Θεός ημάς διεβίβασεν, επινίκιον άδοντας».

Αυτή την Αγία και Μεγάλη Εορτή του Πάσχα, Σας ευχόμαστε να εορτάσουμε την ζωοποιό παρουσία και δύναμη του Χριστού μέσα στη χαρά και στο φως της ενδόξου Αναστάσεως του Κυρίου μας.

Πάσχα, εν χαρά αλλήλους περιπτυξόμεθα. Συγχωρήσωμεν πάντα τη αναστάσει.

Να μας συγχωρέσετε όλα τα σφάλματά μας για να πανηγυρίζουμε με ιερό ενθουσιασμό το Πάσχα, την εορτήν των εορτών.

Ω! Πάσχα, λύτρον λύπης! Γνωρίζουμε τη δύσκολη κατάσταση της χώρας Σας. Χώρας, την οποία όχι μόνο αγαπάμε, αλλά παραμένει για μας η Αγία Γη των αποστόλων, αγίων και διδασκάλων μας στην πίστη.

Σας ευχόμαστε το φως της Αναστάσεως να πλημμυρίζει με ελπίδα την καρδιά Σας. Το Πάσχα μας καλεί σε έξοδο από το χώρο του άγχους στην περιοχή της ελπίδος. Πάσχα ιερόν ημίν σήμερον αναδέδεικται˙ Πάσχα καινόν, άγιον, να ψάλλουμε ευφρόσυνα.

Με την ανάστασή Του, ο Χριστός, ο αιώνιος Λυτρωτής, να γίνει η δύναμη και η παρηγοριά για όλους μας, τους ορθόδοξους χριστιανούς.

Επίσης θέλουμε να μεταφέρετε τα σέβη μας στον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κυθήρων κ. Σεραφείμ, του οποίου ταπεινά ζητούμε την πατρική ευχή του.

Καλό Πάσχα!
Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη!

Πρ. Μάρκος Μπονιφάτσιουκ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ-ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ
ΚΕΝΤΡΟ ΗΜΕΡΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ «ΤΟ ΛΙΘΑΡΑΚΙ»

Προς τον Π.Χ.Ο.Ο.Ι.,

Αγαπητοί αδελφοί,

Σας ενημερώνουμε ότι : **Το Κέντρο Ημέρας για το παιδί «Το Λιθαράκι»** διοικητικά ανήκει στο Νοσοκομείο Παίδων «Παν. & Αγλαΐα Κυριακού».

Το Κέντρο Ημέρας είναι μια εξωνοσοκομειακή δομή που απευθύνεται σε παιδιά ηλικίας 3-8 ετών με διάχυτες αναπτυξιακές διαταραχές, όπως και άλλες σοβαρές συναισθηματικές δυσκολίες (σήμερα παρακολουθούν το ημερήσιο θεραπευτικό πρόγραμμα του Κέντρου Ημέρας είκοσι πέντε (25) μικρά παιδάκια. Παρέχει τη δυνατότητα είτε πλήρους είτε μερικής θεραπευτικής ψυχοπαιδαγωγικής ημερήσιας παρέμβασης, με στόχους, την καλύτερη ατομική τους εξέλιξη και κοινωνική τους ένταξη.

Το Κέντρο Ημέρας είναι πιστοποιημένο με ISO 9001/2008 για τις υπηρεσίες του προς τους γονείς και τα παιδιά.

Είναι αποτέλεσμα της πολιτικής βούλησης στον τόπο μας και της αναγκαιότητας να υπάρξουν δομές για την ψυχική υγεία των πολιτών στην κοινότητα, οι οποίες θα μπορούν να προσφέρουν ενημέρωση, θεραπευτική παρέμβαση και φροντίδα στους πάσχοντες της ψυχικής υγείας, τους λεγόμενους χρήστες της ψυχικής υγείας.

Για όλους εμάς είναι πολύ σημαντικό καθώς και ευχάριστο να έχουμε συνεργασία με φορείς, υπηρεσίες και άτομα που είναι ιδιαίτερα ευαισθητοποιημένοι με τους χρήστες ψυχικής υγείας και όχι μόνο. Η δική σας συμπαράσταση είναι πολύτιμη και ενδυναμώνει το δύσκολο έργο μας.

Λαμβάνοντας υπ'όψιν τα παραπάνω θα θέλαμε να σάς ευχαριστήσουμε από καρδιάς όσους συνέβαλαν στην άμεση ανταπόκριση στο αίτημα μας για βοήθεια (τρόφιμα-ρουχισμό-οικονομικά), σε οικογένειες που είναι σε διασύνδεση με το Κέντρο Ημέρας και βρίσκονται σε οικονομική κρίση.

Ευχαριστούμε και είμαστε στη διάθεση σας για κάθε συνεργασία.

Με εκτίμηση,
Η Επιστημονικά Υπεύθυνη
του Κέντρου Ημέρας για το Παιδί
Μαργαρίτα Νικολαΐδου
Κλινική Ψυχολόγος

ΗΡΩ ΡΟΥΣΣΟΥ

«Ἐὰν τε ζῶμεν, ἐὰν τε ἀποθνῃσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμὲν» (Ρωμ. ιδ 8)

Πικρός καί ὀδυνηρός εἶναι ὁ χωρισμός τοῦ θανάτου, ὁ ἀποχωρισμός ἀπό ἀγαπημένα, προσφιλή καί τίμια πρόσωπα, πού για πολλά χρόνια ἐργάστηκαν μαζί ἀνιδιοτελώς στόν ἀμπελώνα τοῦ Κυρίου.

Μέ δυσκολία βγαίνουν τά λόγια ἀφοῦ ἡ θλίψη καί ὁ πόνος πνίγουν τήν ψυχή καί τά μάτια στερεύουν!

Ἀποχωριστήκαμε ἔστω καί πρόσκαιρα, μέσα στήν Χριστοαναστάσιμη περίοδο τῆς πεντηκοστῆς τήν ἀγαπημένη μας φίλη καί συνεργάτιδα Ἠρώ. Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τήν 4η Ἰουνίου 2013 ἡ ἐργάτρια τοῦ Χριστοῦ ἡ καλή Μάννα πού σάν ἄλλη Ταβιθά σκόρπισε παντοῦ στοργή καί ἔμπρακτη ἀγάπη. Πολυταξιδευμένη! Γεννήθηκε στή Λαμία. Τελείωσε τό Ἀρσάκειο τῆς Πάτρας. Ἐργάσθηκε στή ΔΕΗ μαζί μέ τόν ἀείμνηστο σύζυγό της Ἰωάννη. Ὑπηρέτησε στή Χαλκίδα καί Λαμία, ἐγκατεστάθη μόνιμα στήν Ἀθήνα.

Ἡ προσφορά της ὁλοκληρωτική. Ἄριστη ὑπάλληλος ἐκλεκτή σύζυγος γλυκειά Μανούλα. Ἀγώνας για τήν πνευματική της κατάρτιση, ἡ ψυχή της ἁγνή, καθαρή, χαρισματική.

Ἔδινε τή μαρτυρία της παντοῦ. Ὁ πόνος της καί ἡ ἀγάπη της γιά τόν συνάνθρωπο, γνωστό ἤ ἄγνωστο χωρίς ὅρια! Ἀνηφορική ἡ πορεία της, χαρές καί λύπες ἀνάμεικτες. Ἡ σκυτάλη τῆς ζωῆς σκληρή. Ἀναχωροῦν γιά τόν οὐρανό, ἐνωρίς, ὁ σύζυγος καί οἱ ἀδελφές της. Δυνατή ὅμως, πάντα ξεπερνᾶ τίς δυσκολίες. Δίνει καί παίρνει πολλή ἀγάπη ἀπό τά παιδιά της, τόν Ἀλέξανδρο καί τή Γιούλη.

Μέ σύνεση, μέ σοφρωσύνη καί ἀγάπη προσφέρει ὅτι μπορεῖ σε πολλές ἀνώνυμες οἰκογένειες.

-Τό σπίτι της πάντα ἀνοιχτό καί φιλόξενο.

-Τά παιδιά ἀπό τήν Ἁγία Ταβιθᾶ προσεύχονται καί μύρα εὐγνωμοσύνης γεμίζουν τίς ψυχούλες τους. Φτωχαίνει ἡ ἱεραποστολική συντροφιά μας, μέ τήν ἀναχώρηση της. Τά σύνορα τῆς πατρίδας μας στάθηκαν μικρά κι' ἀφύλακτα γιά νά περιορίσουν τήν φροντίδα της γιά τά παιδιά τοῦ κόσμου. Προσεύχεται καί βοηθᾶ ὑλικά νά ντυθοῦν, νά φᾶνε, νά μορφωθούν, νά γνωρίσουν τήν Ἀληθινή πίστη καί Λατρεία. Ὅμως, Ἠρώ μού ἦλθε ἡ ὥρα ἡ καλή, οἱ οὐράνιοι Ἄγγελοι νά σέ ὁδηγήσουν στά σκηνώματα τῶν Ἁγίων καί νά ἀπολαύσεις τήν Αἰώνια Ζωή. Ἀπό ἐκεῖ στεφανωμένη μέ τόν τῆς δικαιοσύνης Στέφανον θά μάς θωπεύεις, θά μάς χαμογελᾶς.

«Τό ἀποθανεῖν γιά τούς Χριστιανούς κέρδος» (Φιλ. α 21), «Ἐάν τε ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν τοῦ Κυρίου ἐσμέν». Μ'αὐτές τίς προτροπές τοῦ Ἁγ. Παύλου θα παρηγορεῖς, τά παιδιά σου, τούς συγγενεῖς καί φίλους σου, που πίστεψε μας, μᾶς λείπεις πολύ.

Ἄς εἶναι αἰωνία σου ἡ Μνήμη, ἀγαπημένη μας Ἠρώ.
Θά σέ θυμόμαστε πάντα.

Θ. Σκορδᾶ

- Μήνυμα τοῦ Πνευματικοῦ Πατρός τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 3
- Πέτρος καί Παῦλος 5
- Ὁ Μαῦρος Χριστός 8
- Ἄνοιγμα Νεανικῆς Καρδιάς (π. Κοσμάς Γρηγοριάτης) 12
- Συνέντευξη ἀπό τόν ἐκπρόσωπο τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας στήν Ἑλλάδα Μητροπολίτου Γουινέας Σεβασμιωτάτου κ. Γεωργίου 15
- Δῶρο βάπτισης 19
- Ἀνοικτό παράθυρο στήν Ἱεραποστολή 20
- Γυναικεία διακονία - Πανωραία Μπαλάφα 22
- Δραστηριότητες τοῦ Ὁμίλου μας
  - Τσούγκρισμα αὐγῶν 24
  - Τσάϊ 25
- Νέα ἀπό τά παραρτήματά μας 26
- Νέα ἀπό τά Ἱεραποστολικά Μέτωπα 27
- Ἐπιστολές Ἱεραποστόλων 31
- Ἔκφραση Εὐγνωμοσύνης πρός τόν Ὅμιλό μας
  - Λιθαράκι 37
- Ἐξόδιοι Λόγοι - Κοιμηθέντες
  - Ἠρώ Ρούσου 38

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΡΥΓΩΝΟΣ 3 (ΆΝΩ ΚΥΨΕΛΗ)

ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΣ
ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (INTERNET)

www.ierapostoli.gr

mail.ierapostoli@gmail.com

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ ΑΘΗΝΑΣ 13
Αριθμός Άδειας

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

Κωδικός: 01-3914

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σε περίπτωση αλλαγής διευθύνσεως παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε για τη νέα διεύθυνσή σας

ΣΤΕΙΛΕ ΚΑΙ ΣΥ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΕΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ» ΔΩΡΕΑΝ.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΩΡΗΤΩΝ ΑΝΑΡΤΩΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΑΣ WWW.IERAPOSTOLI.GR

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΤΡΥΓΟΝΟΣ 3 ΑΝΩ ΚΥΨΕΛΗ ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΣ ΑΓΙΑΣ ΤΑΒΙΘΑ ΑΡΑΧΩΒΑ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

18ον ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤ. ΟΜΙΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΝ ΑΓΙΑΣ ΤΑΒΙΘΑ ΑΡΑΧΩΒΗΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΘΕΜΑ: ''Ἡ Ὀρθόδοξος Ἱεραποστολή ἀνά τήν οἰκουμένην σήμερα''

Προσφιλεῖς ἀδελφοί καί συνεργάται τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. , ἡ Πρόεδρος καί τά μέλη τοῦ Δ.Σ.

ΣΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΝ

εἰς τό 18ον Συνέδριον πού ὀργανώνει ὁ Ὅμιλός μας ἀπό 23ης ἕως 25ης Αὐγούστου 2013 (Παρασκευή, Σάββατο καί Κυριακή).

Τό Ἀρχηγεῖο τῆς Κατασκηνώσεως τῆς «ΑΓΙΑΣ ΤΑΒΙΘΑ», ὅπως πάντα ἔτσι καί ἐφέτος, εὐχαρίστως μᾶς προσφέρει τόν φιλόξενον χῶρον του.

Τό Δ.Σ. καθώς καί ἡ ἐπιτροπή ὀργανώσεως τοῦ Συνεδρίου μέ ἔμπειρους εἰσηγητάς, ὅπως κάθε χρόνο, θά προσπαθήσουν ὥστε τό τριήμερον Ἱεραποστολικόν Συνέδριον νά βοηθήσει τούς Συνεργάτες μας μέ πνεῦμα μαθητείας καί ἀγάπης νά ὠφεληθοῦν πνευματικά.

Ὁ περιωρισμένος ἀριθμός κατασκηνωτικῶν δωματίων ἐπιβάλλει ὥστε ἡ παροῦσα πρόσκλησις νά θεωρηθῇ αὐστηρῶς προσωπική. Ὅσοι δηλώσουν συμμετοχή, παρακαλοῦνται νά ἔχουν μαζί τους τά προσωπικά τους εἴδη, καθώς καί σεντόνια, πετσέτες κλπ.

Ἐπιπλέον, ἐάν εἶναι δυνατόν, μαγνητόφωνο γιά τίς εἰσηγήσεις καί φωτογραφική μηχανή γιά τά ἀξιοθέατα τοῦ Παρνασσοῦ καί τοῦ κατασκηνωτικοῦ μουσείου.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Νά δηλώσετε ἐγκαίρως τήν συμμετοχήν σας εἰς τά τηλέφωνα:

Τῆς Προέδρου τῆς Ἱεραποστολῆς κας Μαρίας Γεωργούλα	2107628953	ἤ	6979872415
Τῆς Ἀντιπροέδρου τῆς Ἱεραποστολῆς κας Θεοδώρας Σκορδᾶ	2108650759	ἤ	6931830266
Τῆς Κατασκηνώσεως τῆς «Ἁγίας Ταβιθᾶ»	2267031290	ἤ	2261023516
Τῆς Γραμματέως τῶν «Φίλων τῆς Κατασκηνώσεως» κας Χριστίδου	2109885542	ἤ	6945644654
Τοῦ Μέλους τοῦ Δ.Σ. κας Ἀργυρώς Σώχου	2108650348	ἤ	6978738331

Σᾶς περιμένουμε μέ ἀδελφική καί ἱεραποστολική χαρά

ΔΙΑ ΤΟΝ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Ἡ Πρόεδρος
ΜΑΡΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ

Ἡ Γεν. Γραμματεύς
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΔΙΑ ΤΟ ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΣ

Ἡ Ἀρχηγός
ΑΝΝΑ ΤΣΕΚΟΥΡΑ